

Sió

**INFORMATIU
D'AGRAMUNT I
DE LA
RIBERA DEL SIÓ**

Almanac

AGOST: Mes de 31 dies, vuitè del calendari Julià. Pels romans era conegut originàriament com "Sextilis", sisè mes del seu calendari. Pel que sembla només tenia 30 dies i va ser l'emperador Octavi August qui li va afegir un dia més per igualar-lo al juliol, consagrat al seu antecessor Juli Cèsar, i a més li va donar el seu nom. És tradicionalment el mes de la calor i la sequera. S'han enllestit les feines del camp acabant així el cicle vegetatiu dels cereals. Antigament el pagès es disposava a gaudir d'un temps de descans, per això és el període de l'any que hi ha més festes majors, que servien per celebrar el goig de la collita. Avui és el mes de vacances per excel·lència, els pobles de la costa i de la muntanya s'omplen d'estiuejants. El refranyer popular recorda el beneficioses que són les pluges d'agost:

*L'aigua d'agost,
tot oli i tot most.*

*Pluges per l'agost,
safra, mel i most.*

El dia s'escurça notablement durant el mes (1h 14m):

El dia 1 el sol surt a les 4h 45m, i es pon a les 7h 9m (*)

El dia 31 el sol surt a les 5h 16m, i es pon a les 6h 26 m(*)

(*) hora solar

Aquest escurçament del dia és recordat per la dita popular:

*Per la Mare de Déu d'agost,
a les set ja és fosc.*

El dia 23 el sol entra a constel·lació de VERGE.

Les fases de la lluna:

Lluna plena	●	el dia 2
Quart minvant	◐	el dia 10
Lluna nova	●	el dia 17
Quart creixent	◑	el dia 24

DATES ASSENYALADES:

Dia 15. L'Assumpció de la Mare de Déu, festa més coneguda com la Mare de Déu d'agost. L'Església commemora la mort i l'assumpció en cos i ànima de la Verge Maria al cel, és una de les celebracions marianes més antigues del calendari litúrgic.

L'origen sembla ser la cristianització d'una festa ancestral mediterrània encaminada a celebrar el goig de les collites més importants: la recollida del blat, ja acabada; i la verema, que és pel camí. La festa es feia ara per què, segons la creença popular, la terra està dormida i reposa; igual com creien els cristians que està la Verge abans de l'assumpció al cel.

És aquesta data una de les més triades pels pobles de Catalunya per celebrar la festa major.

LES FEINES AL CAMP: Si plou, es comença a preparar la terra per la sembra dels cereals de tardor. Es sembren els naps farratgers. A la vinya es fa l'últim tractament amb sulfat de coure.

LES FEINES A L'HORT: És època de collir la major part de les hortalisses (enciams, tomates, pebrots, mongetes, albergínies,...). Es comença a sembrar l'enciam de primavera i es planten bròquils, cols i coliflors.

LES FEINES AL JARDÍ: Segueixen florint dàlies i margarides. S'ha de regar sovint la gespa i tot el jardí degut a la forta insolació.

ELS REMEIS DE LA PADRINA

És el mes d'agost, especialment la segona quinzena, l'època en què es produeixen moltes tempestes de mitja tarda amb llamps i trons. Aquestes tronades acaben sovint amb una pedregada que destrueix les collites, i amb la caiguda de llamps i centelles que causen grans estralls. És per això que els nostres avis aventaven les campanes i sovint la broma es trencava. Però el perill dels llamps continuava, i aquí a Agramunt resaven aquesta oració;

Oració en cas de llamps

*Sant Marc, santa Bàrbara, Santes Creus,
valgueu-nos Déu!*

*Santa Bàrbara anava per un camí
i un angelet de Déu me'n troví:*

- Angelet de Déu què hi feu aquí?

- Ací que em vull adormir.

- No us adormiu angelet de Déu

que vénen tres núvols mals:

un de trons, un de llamps

i un altre de mals espants.

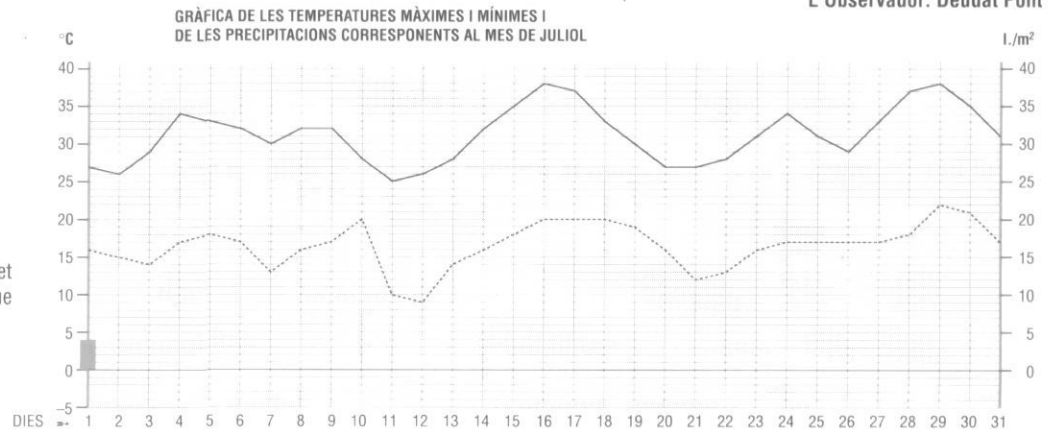
Tireu-los a la vall d'Espina

on no hi canta gall ni gallina

ni xant de criatura viva.

L'oració s'ha de dir després d'haver fet el senyal de la creu, i protegeix els que la diuen tres dies i tres nits.

Temperatura màxima: —
Temperatura mínima: - - - -
Precipitacions: ■

Demografia

(Mes de juliol de 1993)

NAIXEMENTS

Robert Armengol i Brils	dia 1
David Sala i Pallejà	dia 2
Ariadna Bovet i Torres	dia 13
Adrià Aguza i Alberola	dia 15
Josep-Maria Penella i Pons	dia 23

MATRIMONIS

Jaume Mateu i Bertran i Sabina Esteve i Tomàs	dia 17
Jordi Graells i March i Maria-Elena Llordés i Balagueró	dia 25

DEFUNCIONS

Bartomeu Font i Millas	88 anys, dia 2
Francesca Cabeceran i Novau	88 anys, dia 5

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL JULIOL

Dia 1	4 l./m²
TOTAL	4 l./m²

TEMPERATURES EXTREMES DEL JULIOL

Màxima del mes	38°, dies 16 i 29
Mínima del mes	9°, dia 12
Oscil·lació extrema mensual	29°
Mitja de les màximes	31'161°
Mitja de les mínimes	15'516°
Mitja de les mitjanes	23'838°

L'Observador: Deudat Pont

Un nombrós públic acudí a escoltar l'audició al pati del Castell de Montclar.

MÚSICA I CASTELLS

El públic omple els concerts del cicle "Música als Castells"

El pati de Montclar, on habitualment es celebren els concerts del cicle "Música als Castells", va ser totalment insuficient per acollir el nombrós públic que el passat dissabte dia 31 de juliol acudí a l'audició programada per aquell dia. Les 550 cadires preparades s'ompliren d'espectadors arribats de poblacions tan allunyades com Lleida. Altres s'hagueren d'acontentar en seguir el concert

drets, i alguns ni pogueren entrar al recinte de tanta gent com hi havia.

El concert correngué a càrrec de l'Orquestra de Cambra de Barcelona dirigida per Gonçal Comellas i actuant com a solistes els violinistes Josep Mª Alpiste i Victòria Fernàndez i el flautista Salvador Gratacós. La interpretació va ser molt reeixida, especialment la segona part on, actuant l'orquestra sola, va donar mostres

d'una qualitat interpretativa molt bona malgrat la joventut de gairebé tots els seus integrants.

Durant la primera part, l'orquestra acompanyà els solistes amb obres de Bach i Telemann mentre que durant la segona s'executà una obra de Txai-kowsky. El dissabte següent, dia 7 d'agost l'escenari del concert va ser el castell de Florejacs, a la comarca de la Segarra.

**GABINET AGRO-INDUSTRIAL
GABINET TÈCNIC DE SERVEIS**

Àngel Guimerà, 26 bis
Telèfon 39 10 75
25310 AGRAMUNT

Un Gabinet format per professionals que li dóna la seguretat
de SOLUCIONAR QUALSEVOL **projecte** o **gestió**.

- **Assessorament Tècnic d'Enginyeria, Arquitectura i Urbanisme.**
- **Assessorament Fiscal i Jurídic.**
- **Assessorament Comptable - Financer.**
- **Assessorament Laboral i Social.**
- **Assegurances.**

Contacteu amb qualsevol de les nostres oficines.
LA SOLUCIÓ N'ÉS GARANTIDA.

winterthur
seguros

MÚSICA TRADICIONAL

La Cobla Jovenívola d'Agramunt ha enregistrat un CD de danses tradicionals catalanes.

Amb motiu de la celebració de la segona edició de "Dansàneu" a la Vall d'Àneu, la Generalitat ha editat un Compact Disc amb un total de disset danses tradicionals de diverses comarques lleidatanes. Aquest enregistrament s'ha fet amb la col·laboració de la Cobla Jovenívola de la nostra vila que interpreta un total de cinc peces procedents de Sant Julià d'Andorra, Palau de Noguera, dos d'Esterrri d'Àneu i Ardèvol.

L'enregistrament d'aquest CD es va fer en uns estudis de Barcelona durant el mes d'abril i es va presentar durant la celebració de "Dansàneu" a l'estiu. La Cobla agramuntina, que recentment ha editat un llibret per commemorar el cinquè aniversari, acompanya sovint a grups de ballets i cada any participa en les festes populars d'Andorra i les Valls d'Àneu on encara el públic balla les danses tradicionals.

Portada del llibret que acompanya el CD editat per la Generalitat.

SANT CRISTÒFOL

Els xofers celebren la seva festa patronal.

Amb els actes acostumats, els agra-

muntins varen celebrar la festa de Sant Cristòfol que enguany es va poder fer el mateix dia, és a dir, el 10 de juliol. La

missa en honor del Sant seguida de la benedicció dels vehicles participants als Tres Tombs varen ser els actes del matí. Molta participació i nombrosos vehicles guarnits amb banderes i flors desfilaren pel circuit habitual.

Els actes festius del vespre es veieren un xic afectats per una forta davallada de la temperatura que amb un vent molestós no feia gaire agradable estar-se assegut a la plaça del Pou, on es celebrà el ball. A causa d'aquesta sobtada inclemència meteorològica, gens normal en aquesta època de l'any, el públic no va ser massa nombrós.

ESTIU 93

L'estiu agramuntí ha estat semblant al dels darrers anys.

Les activitats estiuenques tradicionals han omplert la vida social durant els mes de juliol i les primeres setmanes ➤

Molts vehicles anaven guarnits amb banderes i flors durant els "Tres Tombs".

del mes d'agost. Les temperatures no han estat massa caloroses i han sovintejat els canvis bruscos al llarg de l'estiu. Les piscines s'han vist ben concorregudes ja sia pels banyistes o pels participants als cursets de natació per joves i adults. Els primers han acudit també als campaments habituals i un grup de l'Agrupament Escolta s'ha arribat fins Alemanya.

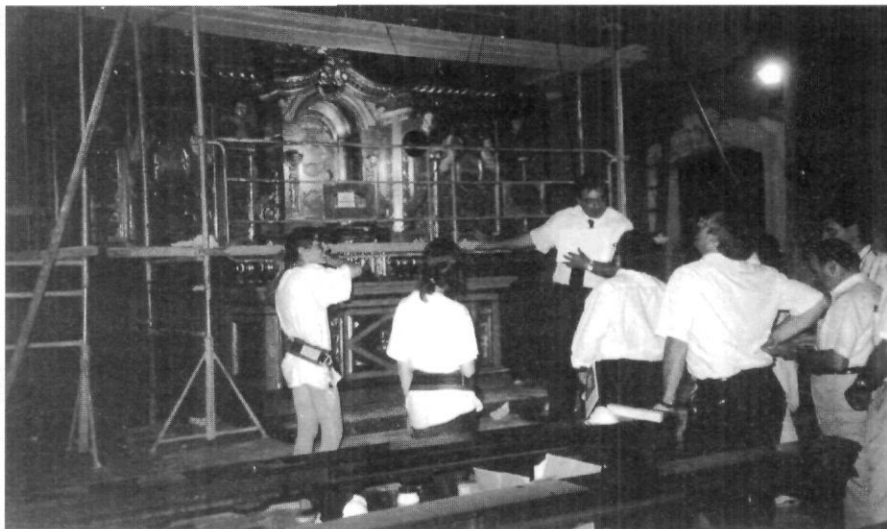
Les piscines, lloc d'esbarjo durant l'estiu.

També l'assistència al Wai Kiki ha estat molt important els divendres a la nit. Milers de joves de totes les comarques es citen a la disco agramuntina fins a altes hores de la matinada, el que comporta queixes per part d'alguns veïns. Enguany, per primera vegada, els conductors que circulen per la vila, han estat objecte del control d'alcoholèmia amb les conseqüents sancions als qui donaven un índex més alt del permès.

RESTAURACIÓ

Restaurat el retaule del Socors.

Tècnics del Servei de Restauració de Béns Mobles de la Generalitat han estat treballant durant els mesos de juny i juliol per restaurar el retaule del Socors originari de 1685 i que des de després de la Guerra Civil està instal·lat en la

Les autoritats visitant les obres de restauració del retaule del Socors.

capella del mateix nom. Els treballs han consistit en una neteja general seguida d'una consolidació i desinfecció de la fusta. També s'ha envernissat i s'ha repintat algun indret.

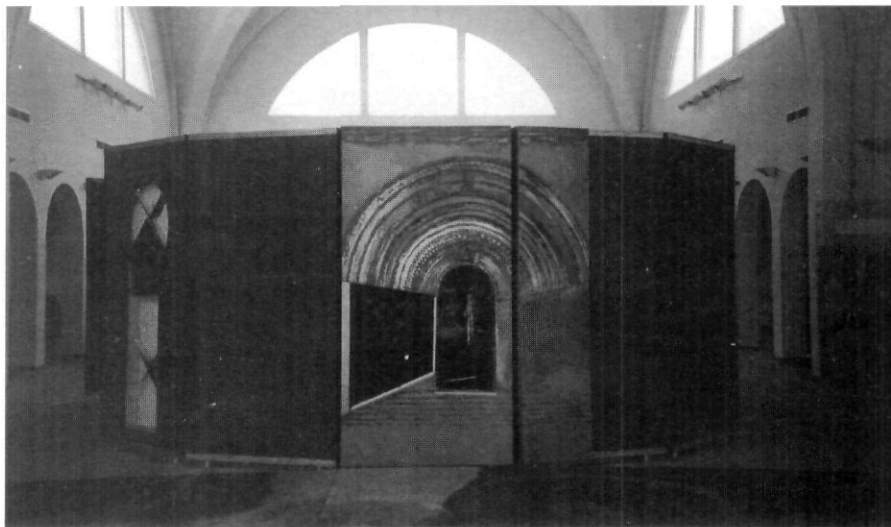
Les obres varen ser visitades pel director General del Patrimoni Cultural de la Generalitat Eduard Carbonell, acompanyat del president del Consell Comarcal, Jaume Aligué, de l'alcalde de la Vila, Josep Huguet i del rector de la

Parròquia, Mn. Llorenç Utgés.

El Director General visità el retaule del Roser, recent restaurat i la resta de l'edifici del temple on caldria fer-hi alguna actuació per restaurar i reparar algun indret. En el decurs de la visita i a través de la documentació en poder de la Parròquia es constatà la poca cura que hi hagué en la restauració de la Verge del Socors que es dugué a terme passada la darrera Guerra Civil.

L'ESPai GUINOVART, OBRE PORTES

La vigília de la festa major s'obrirà al públic l'ESPai però la inauguració definitiva serà el mes de març de 1994.

L'Espai Guinovart es podrà visitar durant la Festa Major.

Durant la propera festa major, el públic podrà visitar el remodelat edifici del Mercat convertit en un gran espai per acollir part de l'obra de l'artista Josep Guinovart. Durant l'estiu Guinovart està treballant intensament en el muntatge de l'Espai que acollirà obres fetes expressament i altres que ja han estat exhibides en exposicions.

L'obertura de l'Espai serà la primera part de tot el conjunt ja que l'artista té el projecte de remodelar tota la plaça amb la col·locació de diverses escultures relacionades amb el contingut de l'edifici. La voluntat d'en Guinovart és que la plaça continuï utilitzant-se com a mercat i, en aquest sentit, concebrà les escultures en funció d'aquest servei. D'aquesta manera el conjunt artístic continuarà lligat a la funció que realitzava abans de la transformació.

Per celebrar aquesta obertura al públic de l'Espai, Guinovart ha confeccionat les portades del programa oficial de la propera Festa Major i de la publicació que s'edita amb motiu de la Fira del Torró que enguany es celebrarà durant els dies 9 i 10 del mes d'octubre.

PLUGIM D'ESTELS

El Pilar d'Almenara va ser l'atalaia dels agramuntins per veure la pluja d'estels.

La nit del 18 al 19 d'aquest mes d'agost, no hi cabia ni una agulla dalt i al peu del Pilar d'Almenara de tanta gent que l'havia escollit com a lloc d'observació de la gran pluja d'estels que durant molts dies s'havia anunciat amb tant de rebombori. En aquest lloc es concentraren, no solament veïns d'Agramunt, sinó també gent procedent de molts pobles de l'Urgell.

A mesura que es comprovava que l'espectacle anunciat no seria tan important com s'esperava, la gresca ocupà el lloc de la curiositat i interès i molts grups de joves es dedicaren a la xerinola i s'ho passaren d'allò més bé. Altres començaren a desfilar cap a casa, però molts, gaudint de vacances, deixaren passar les hores de la matinada amb l'esperança que el fenomen es fes present. Finalment no va ser així i únicament algunes estrelles es deixaren caure esporàdicament exhaurint les hores de la llarga matinada.

El Pilar d'Almenara fou el lloc escollit per molts agramuntins per presenciar la pluja d'estels que s'havia anunciat amb molt rebombori.

TOTHOM ENTÉN EL CATALÀ

Solament l'1'3 per cent dels agramuntins diu que no entén el català, mentre el parlen el 87 per cent i el 50 per cent l'escriu.

Aquests resultats estan extrets de l'enquesta realitzada per l'Institut Català d'Estadística a partir de l'elaboració de les dades del cens

corresponent a l'any 1991. Els resultats es refereixen a les persones majors de dos anys i a partir de les dades expressades en el moment d'omplir els

fulls d'empadronament.

El lector trobarà els resultats dels municipis de la Ribera del Sió i el global de la comarca.

RIBERA DE SIÓ

	Habitants	Entenen	%	Parlen	%	Llegeixen	%	Escriuen	%	No enten.	%
AGRAMUNT	4.727	4.666	98'7	4.125	87	3.849	81'4	2.364	50	61	1'3
PUIGVERD	251	250	99'6	240	95'6	226	90	149	59	1	—
OSSÓ DE SIÓ	234	233	99'5	224	95	204	87	103	44	1	—
PLANS DE SIÓ	655	652	99'5	626	95	576	88	262	40	3	0'46
PREIXENS	546	541	99'5	514	95	487	89	277	50'7	5	0'9
MONTGAI	851	847	99'5	806	95	709	83	265	31	4	0'47
LA SENTIU	460	460	100	441	95	416	90	274	59'5	0	—
TOTAL	7.724	7.649	99	6.976	90	6.567	85	3.794	49	75	0'97

GRUPO CONSIST SA
GRUCONSA

Carretera de Tárrega, s/n
Apartado de Correos nº 25
25310 Agramunt
(Lérida) España
Teléfono: (973) 39 02 00*
Telefax: (973) 39 02 08

SACS DE PAPER

PLÀSTICS

TRANSPORTS

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

AUTO SERVEIS DEL SIÓ S.L.

Servei de grua permanent

Estem al seu servei a la
Ctra. de Cervera, s/n. (Polígon, nau 1 i 2)
Tels. Taller 39 22 31
Part. 39 01 50 **AGRAMUNT**

Reddis
ASSEGUANCES
GENERALS

FUNERÀRIA

Serveis de Companyies d'Assegurances

R. LLORENS

Traslats a províncies

Carrer dels Estudis Nous, 15 Telèfon: 390 420
AGRAMUNT (l'Urgell - Lleida)

FERRETERIA MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell, s/n. - Telèfon 39 04 58

CORRETGES
RODAMENTS
CARGOLS
EXTINTORS
PINTURES

MÀNEGUES
E I N E S
MATERIAL
ELÈCTRIC
PLÀSTICS

AGRAMUNT - LLEIDA

Núm. 354
Any XXX
Agost 1993

Redactors:

Ramon Bernaus, Josep Bertran,
Pasqual Castellà, Montse Ortiz,
Joan Pijuan, Antoni Ponsa, Joan Puig,
Josep Rovira, Anna Santacreu,
Rosa Maria Sera i Núria Sorribes.

Col·laboradors:

Serafina Balasch, Jaume Cots,
Ramon Creus, Josep Farreny,
Jordi Martí, Pere Mora, Deudat Pont,
Paulí Ribera i Guillem Viladot.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt

Amb la col·laboració del departament
de Cultura de la Generalitat de
Catalunya

la Diputació de Lleida

i l'Ajuntament d'Agramunt

Associació
Catalana
de la Premsa
Comarcal

Membre de l'Associació
Catalana de la
Premsa Comarcal

Premi Humbert Torres d'Òmnium Cultural
Premi "Tassis-Torrent" Diputació de Barcelona

Imprimeix: Impremta-Offset Barnola

Redacció i Administració:

Plaça de l'Església, 1
Apartat de Correus, 10
Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 2.300 ptes.

A l'estranger: 2.800 ptes.

Número solt: 230 ptes.

Dipòsit Legal: L-138-1964

Per a subscripcions i anuncis:

Anna Santacreu. Tel. 39 00 96
o bé Pere Mora. Tel. 39 00 57

PORTADA: El colorit de les parades de fruita i una més nombrosa
afluència de gent, degut a les vacances d'estiu, fan que els mercats
tinguin unes connotacions diferents de la resta de l'any.

Foto: Josep Bertran

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.
Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que envien els col·laboradors a SIÓ, han d'estar signats, amb l'adreça i el D.N.I.; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arriben a SIÓ, perquè puguin sortir publicats en el mes de la data de la revista, han d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10) abans del dia 25 del mes anterior.

Estimats Lectors...

Aquestes quatre ratlles que els adreçem mensualment, a partir d'ara estaran escrites en andorrà, l'idioma que ha estat reconegut oficialment per les Nacions Unides, després de l'entrada en aquest organisme internacional del Principat d'Andorra el passat mes de juliol.

Vostès, però, no es preocupin que no tindran cap dificultat en llegir-les perquè l'idioma en què estaran redactades continuarà sent el mateix. Ja diuen que el nom no fa la cosa: català, valencià, andorrà o mallorquí, tant se val. L'important és aquesta unitat que Òscar Ribas va posar de manifest davant el món i en el mateix lloc on, trenta anys enrera, ho fes un català universal com Pau Casals, però sense cap representació oficial com la que en aquesta ocasió ostentava el governant del país veí.

He de reconèixer que veient el cap del govern andorrà a la tribuna d'oradors de l'ONU em vaig emocionar en aquella tarda calorosa del mes passat. En una època que tant es parla de la difícil supervivència del català com a idioma, sentir-lo parlar en aquell indret va produir-me uns forts sentiments que em van fer oblidar, per uns moments, qui representava en realitat el polític andorrà.

Andorra ha estat per als agramuntins un barrejat de coses i sentiments. La relació entre ambdues comunitats ha estat molt estreta des de després de la Guerra Civil. Andorra representava la llibertat per a tot: pels perseguits per un règim dictatorial, però també refugi de pecadors econòmics. Andorra ha estat el "duraletx" i "l'olla a pressió"; les escapades ràpides per proveir-se de gènere i la frisança del pas de la frontera; els Rösllis i el whisky i tantes coses més que allí trobàvem molt abans que aquí i, després, a més bon preu.

Ara moltes d'aquestes diferències han desaparegut i els agramuntins trobem a Catalunya tants o més productes que a Andorra i les diferències de preu tendeixen a disminuir. Però "la gran diferència" continuarà, malauradament, per molts anys o per sempre més. Per tant, els viatges a Andorra els haurem de continuar fent per oxigenar-nos i omplir-nos d'aires que aquí encara ens són negats.

Felicitats!

Bernat Jofre

Tallers Joan Jové i Solé

C/. del Clos, 10

INDÚSTRIES JOVÉ BALASCH, S.L.

C/. de la Comtessa Aurembiaix, 7

Tel. 39 06 01

Fax 39 11 51

AGRAMUNT

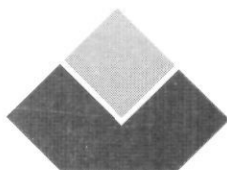
**ESPECIALITAT EN
PINTURA DECORATIVA**

REVESTIMENTS TÈXTILS
CORTINATGES I RIELLS
PINTURES INDUSTRIALS
I EN GENERAL

APLICACIONES DE PINTURA CAPITAN, S. C. P.

C/. Jaume I, 12 - Tel. 973 / 39 04 03

AGRAMUNT

PALVI

**Fabricació d'equips per la recollida i
transports de residus**

Polígon Ind. par. 27 - Tel. 39 12 48 - Fax 39 16 38 - **AGRAMUNT**

SERVEI
POST-VENDA
TÈCNIC

PRESTIGI EN CALOR

Electricitat **A. INVERNON**

C. del Molí Vell, s/n.

Telèfon 39 01 76

AGRAMUNT

RELOTGERIA - JOIERIA

ÒPTICA

E. LLAGUNES

ÒPTIC DIPLOMAT

Us ofereix tota classe de muntatge
d'ulleres graduades i de sol.

Carrer del Sió, 6 - Tel. 39 02 61

AGRAMUNT

TALLER DE PINTURA INDUSTRIAL
I DECORATIVA

Moisès Cases

TRACTAMENT DE FUSTA I FERRO, ESTUCATS DE
CALDER DE PRESSIÓ, OSAKA, AMIANTITES,
SISTEMES ILLUMITEX, IMITACIONS DE FUSTA I
MARBRE, ESTUCATS A LA CALÇ I QUAALSEVOL
TRACTAMENT DE PINTURA ANTIC I MODERN

C/. Sant Joan, 26
AGRAMUNT (Lleida)

Tel. 39 23 75
(contestador automàtic)

FUNERÀRIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de **OCASO, S. A.**

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

AJUDEU SIÓ

AMB EL VOSTRE ANUNCI

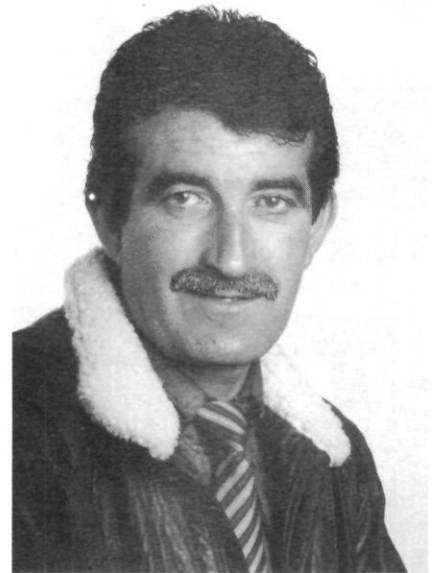
Jaume Bonet i Guàrdia "L'Escampa"

SUPOSO que és aquí. Mai no he estat a ca l'Escampa. Truco a la porta del primer pis i no contesta ningú, hi torno i sento la veu d'una senyora gran que em diu quelcom que no entenc bé. M'obre i em mira amb cara de desconfiança. És la Rosalia. No l'havia conegut ja que està molt més prima de l'última vegada que la vaig veure. Quan li dic el meu nom, em fa passar al menjador mentre va a cercar el seu fill. El menjador és espaiós, fresc, fins hi tot sento una mica de corrent d'aire. Em poso el jersei a les espatlles. M'assec a una cadira i deixo les coses damunt una taula ovalada. Miro al meu voltant, tot està ordenat. Prestatges amb fotos, llibres, copes... Entra la Rosalia i em diu que el seu fill s'acaba de dutxar. S'asseu al meu costat i fem petar la xerrada. M'explica que va caure, que no es troba gaire bé i ara viu amb el seu fill, que li fan mal els ossos i a més té mal de panxa. Mentre parlem arriba el seu fill, en Jaume, tot arreglat

i amb olor de net. M'explica que acaba de netejar el pis de dalton hi havia forats i havien fet niu els pardals. No se'l veu cansat, però. Com sempre, pentinat, ben vestit... No recordo haver vist mai l'Escampa desarrengat. Entra a la cuina i prepara el berenar de la seva mare: pa amb formatge. Se serveix un whisky i s'asseu al nostre costat. Insisteix en portar-me quelcom per beure i finalment surt de la cuina amb una llimonada. Comencem la conversa distensament, hom no pot trobar-se cohibit davant l'Escampa, és una persona oberta completament, simpàtica, agradable... i que parla molt!

- D'on et ve aquest renom?

- La meva padrina era filla de la masia Escampa, per això la bodega de casa es deia "ca l'Escampa" i d'aquí ve que la gent a mi em conegué més per aquest nom que pel meu propi. Jo, a les targes, tinc escrit el nom i a sota amb lletres grosses i gruixudes "Escampa".

- Ets fill d'Agramunt?

- Sí, vaig néixer a Agramunt i em sento agramuntí cent per cent. Vaig anar a les Escoles Nacionals aquí, vaig passar-hi la meva joventut, vaig aprendre dos oficis, hi tinc els meus amics..., en fi, tot allò més important ha estat aquí, no tinc paraules per descriure les qualitats d'aquest poble que tant m'estimo.

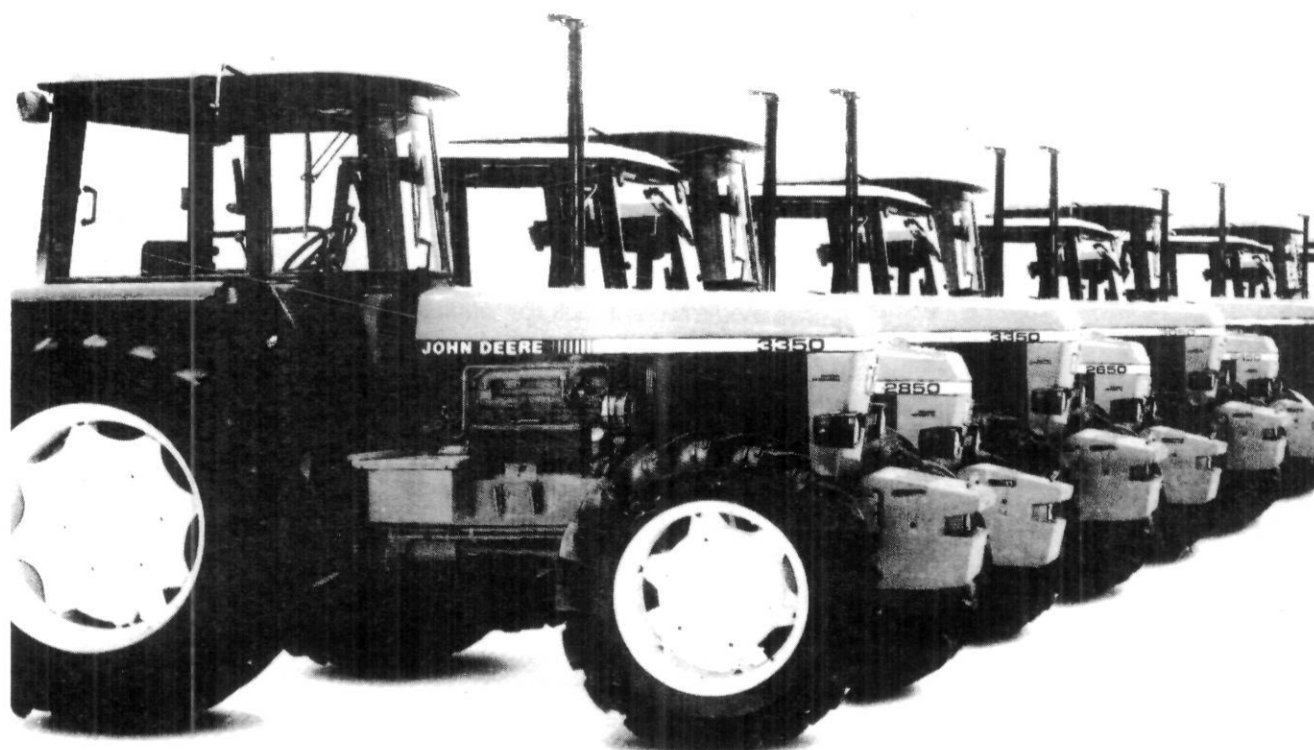

A un cafè amb en Miquel Martín i en Ramon Carulla.

Als 5 anys.

Nova Sèrie 50 John Deere

LA QUALITAT ÉS LA NOSTRA FORÇA

1837-1987
150

CONCESSIONARI JOHN DEERE

VICENS

TRACTORS I MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

Carretera N-II, Qm. 486'800 - Apartat 57 - Telèfon 60 04 50
MOLLERUSSA

Professó de Corpus l'any 59.

L'Escampa, "el Sevillano" en Juan Aguza, i en Ramon Puig "el Pantón".

– Dius que vas estudiar a les Escoles Nacionals. Com recordes aquell temps? Eres bon estudiant?

– Què va! No podia ni veure la Física i la Química. Encara ara quan hi penso se'm posen els cabells de punta. No m'agradava gens estudiar, malgrat els meus pares volien que seguís uns estudis. Recordo molt bé els meus mestres: Donya Adela, Sr. Gassó, Sr. Ribó, Sr. Curià...

Vaig estudiar un anys als "Hermanos de la Salle" a la Seu d'Urgell, ja que un familiar nostre, mossèn Creus, hi estava i va voler que hi anés a fer la revàlida. Ara recordo una anècdota, en acabar el curs et posaven Apte o bé No apte. Jo, com et pot suposar, com que era "tan bon estudiant", vaig treure No apte, però tenia molta picardia i vaig esborrar el No, per tant em va quedar un "Apte" per a presentar als meus pares, i així, tots contents!

– I aquí a Agramunt també eres tan "fitxa"?

– Home, això ja es porta a la sang. Jo no era dolent, tenia bon cor, però no m'agradava estudiar i per això me les havia d'enginyar per sortir-me'n el millor possible. Per donar-te un exemple: un dia el Sr. Curià ens va explicar una lliçó de la meva matèria preferida "Física i Química", va dir que l'endemà la preguntaria a tots i que aquell que no se la sabés el penjaria. Jo ja sabia que encara que estudiés tota la nit no me l'aprendria. Vaig dir al meu amic en Daniel Lluch, que jo em faria el malalt, però ell va recordar-me que el Sr. Curià era molt llest i que sospitaria quelcom, llavors se'm va acudir la idea de comprar benes i mermolina per simular un cop de pedra al cap i això vaig fer. L'endemà vaig arribar a classe amb el cap tot envenat i "ensangrentat". El Sr. Curià va preguntar la lliçó i

"estobar" gairebé tots, jo al final de la classe vaig riure com un boig. A l'hora del pati vaig anar a jugar a futbol perquè m'agradava molt i com que la bena em destorbava, me la vaig treure. Jo em penso que el Sr. Curià em va veure, però com que ja devia estar cansat de les meves entremaliadures, va dissimular... Aquesta és una de tantes!

– I la teva feina a la bodega, com la recordes?

– Quan vaig acabar els estudis vaig posar-me a ajudar el pare a la bodega. Allò ja m'agradava més, encara que no et pensis que no era pesada la feina. Veníem vi a granel i altres begudes. També teníem uns quants trulls i altres llogats: el de cal tiet Felicià, cal Flaret, cal Biel gros, el del meu cosí en Pere... Llavors aquí a Agramunt hi havia molts més ceps que no pas ara, per tant hi havia molt raïm. La gent et portava el raïm a casa i el pare o bé els hi pagava ➡

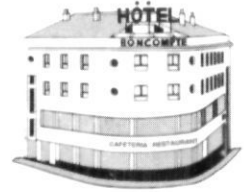
Gestoria Feixa

Comunica als seus clients, amics i públic en general el trasllat al nou domicili:

C/. Estudis Nous, 4
Telèfon 39 06 31
Telefax 39 23 07
AGRAMUNT (Lleida)

- Tota classe de gestions davant Organismes Oficials
- Assegurances Socials
- Assessoria Fiscal i Laboral
- Assegurances LA UNION Y EL FENIX

AIRE CONDICIONAT
CALEFACCIÓ
T.V. - VIDEO
PARKING PRIVAT
SALÓ CONVENCIONS
SALÓ BANQUETS
SERVEI BAR-RESTAURANT

HOTEL BONCOMPTE ★★

Plaça Sant Cristòfol, 1
Tels. 46 10 02 - 46 10 03
Fax 46 10 04

PONTS
(Lleida)

ANGEL EROLES

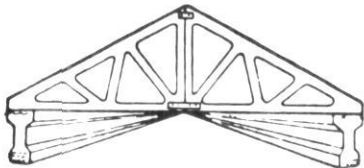

**FORJA
METALL
DISSENY**

PER A LA
CONSTRUCCIÓ
i L'HABITATGE

C/. Ferrocarril, 16
Tel. 50 11 34
25300 TÀRREGA

PRETENSATS

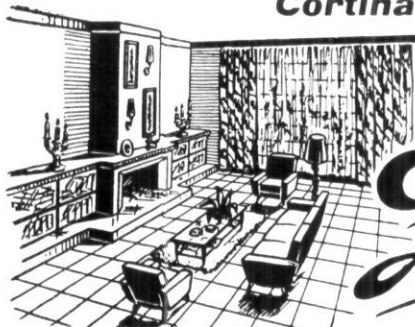
CUÑAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13 Tel. 39.01.15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell-Lleida

ROS ROCA S. A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS

Cortinatges i Tapisseria

DECORACIONS

Lurita

Avgda. Catalunya, s/n.
Telèfon (973) 39 03 39
25310 AGRAMUNT

VISILLOS
MOQUETES
TAPISSAT
DE PARETS
PINTAT DE
PISOS
ESTUCATS
EMPAPERATS

amb diners o bé els hi donava el preu en vi. Estic parlant de 30 anys enrera, era molt diferent. Igual com els pagesos que portaven el gra a la farinera i cobraven amb pa.

– Te'n recordes a qui compràveu el raïm?

– A cal Pono, a la masia el Rita, a cal Batistet, a cal Genaro...

– També teníeu fàbrica de gel, no és així?

– Sí, llavors no hi havia neveres a les cases com ara, per tant la gent venia a comprar un tros de gel a la bodega per posar a la seva nevera. En veníem a diferents preus, depén de la grandària. El més barat costava 3 pessetes i el més car, tota la barra que valia 20 pessetes. La barra sencera només se la quedaven als cafès.

– I a l'hivern també?

– No, a l'hivern no en fèiem. Només algunes botigues, en concret un peixateria en volia, però com pots comprendre no resultava. Això era pels anys 60. Parlant de gel recordo una anècdota simpàtica. Jo feia de repartidor per les cases. Amb un camionet portava trossos de gel. Feia molta calor. A la plaça del Pou vaig trobar una amiga

i ens vam parar a fer petar la xerrada. El gel amb el sol... es va anar desfent i quan el vaig portar a les cases, les mestresses em deien: que petit és aquest tros de gel, avui!, Jo els contestava que a la nit havia marxat la llum i que la màquina s'havia parat a la meitat. Elles es quedaven convençudes i jo... tot content!

– Dius que anaves a repartir amb un camionet, era pesada aquesta feina?

– A mi allò de repartir era el que menys m'agradava fer, precisament per això, perquè és pesat pujar pisos amb caixes de gasoses, trossos de gel o garrafes de vi, però no hi havia cap més remei.

– Quins tipus de vi teníeu i a quin preu?

– El vi més barat valia 4 pessetes el litre i el més car 18, era vi d'Allella tenia 16 graus. També érem representants de la cervesa Damm, la llet Letel i el vi Roqueta de Manresa.

– I com és que vàreu tancar la bodega anant bé?

– Per circumstàncies de la vida que m'estimo més no parlar-ne ja que són desagradables. Em vaig casar l'any 73 i vaig marxar a viure al poble de la meua

dona, Sabadell, poc temps després. Vaig estar allà des del 75 fins al juny del 83 que ens vam separar i vaig tornar a Agramunt. Durant aquells anys vaig enyorar Agramunt moltíssim. Mai no vaig deixar de parlar amb accent lleidatà, me'n sentia orgullós malgrat que algú se'n reia. Durant aquells anys els meus pares no van poder portar el negoci ja que eren tots dos grans i per això van tancar la bodega. La meua intenció, quan em vaig casar, era ampliar el negoci instal·lant-lo al mig del poble, aquí sota a casa, al carrer de Sió, ja que les dones es queixaven que allà a baix era lluny. Però ja veus que a cops les il·lusions es queden en això, il·lusions.

– Vas tornar a Agramunt i..., per què taxista?

– Quan vaig arribar aquí altre cop, em vam oferir feina de diferents llocs. La gent d'Agramunt no m'havia oblidat, ni jo a ells, d'això me'n sento molt orgullós ja que em pensava que quan tornaria aquí tot seria diferent i això no va passar.

Vaig assabentar-me que la llicència de taxista d'en Josep Carreras dels "Caragols", quedava lliure. Com que el meu pare estava en tractament d'hemodiàlisi, la vaig agafar. Mai no

L'equip dels "Hermanos de la Salle" a la Seu.

Fent el servei militar.

A la paella per Sant Joan. L'any 87.

havia fet de taxista i ara em sento molt orgullós d'aquesta feina ja que em va agradar des del primer dia. Em sento molt satisfet de poder ajudar la gent, sobretot la gent d'edat avançada.

– **Quins cotxes has tingut?**

– El primer va ser un Supermirafiori (Seat 131), després tres Peugeot 505 i per últim la il·lusió de la meua vida, un Mercedes.

– **Portes un escut molt gros pintat al cotxe, no és així?**

– Sí, i quan me'n compri un altre, encara el pintaré més gros. M'enorgulleixo de passejar l'escut d'Agramunt per tot arreu i que la gent que el coneix pugui dir: "Mira, un d'Agramunt".

– **Quins tipus de viatges fas més freqüentment?**

Com t'he dit, porto gent a hemodiàlisi, per tant vaig a Lleida, Igualada i Barcelona, tres cops per setmana, la resta faig viatges a altres llocs. Quan porto els malalts, he d'esperar-me cinc hores allà i després tornar-los.

– **No ho trobes pesat?**

– No, m'agrada ajudar la gent gran que no pot valer-se per ella mateixa. Els acompanyo, intento resoldre si tenen

algun problema per a omplir documents... És molt gratificant.

També passen coses gracioses. Un dia, una senyora havia de fer-se unes anàlisis a l'ambulatori de Lleida. Com sempre hi havia unes cues llarguíssimes per agafar número. Jo li vaig dir que es poses a cridar fent veure que estava molt malalta i així ho va fer. La vaig carregar a una cadira i la vaig fer passar davant de tothom dient que estava molt greu. Amb el meu enginy i el seu ai! ui!, la feina de tres hores, va enllestir-se en cinc minuts.

– **No has tingut mai cap accident?**

– Només un, però no greu. Vaig xocar contra una farola a Lleida. No sé si em vaig despistar o adormir. Anava amb el noi Antoni Vicens. Vàrem tenir un ensurt i prou. Tota feina té el seu perill, és un risc que s'ha de córrer.

– **Quines qualitats creus que ha de tenir un bon taxista?**

– Un caràcter obert i alegre. No s'ha de demostrar mai que tens mal humor. Però sobretot ganes d'ajudar la gent. A part, és clar, saber conduir bé el cotxe.

– **T'has trobat algun cop en una situació delicada?**

– Una vegada vaig haver d'anar a Lleida en 25 minuts ja que un gos havia mossegat un nen i era convenient de traslladar-lo a Lleida urgentment. A part d'això, no.

– **Tinc entès que eres un gran jugador de futbol...**

– Vaig començar de petit a l'escola. Quan veia una pilota, anava a darrere. Vaig continuar de jove a l'equip del poble, menys un parell de temporades que a Agramunt no es va fer equip i jo vaig fitxar per l'Artesa de Segre. Aquí ens havia entrenat el Sr. Oms i el Sr. Gallart entre altres. Vaig jugar des dels 15 anys fins als 30 que em vaig casar. Fins hi tot un cop casat i vivint a Sabadell vaig jugar amb l'Agramunt. Vaig haver de deixar-ho perquè em vaig lesionar el tendó d'Aquiles, ja veterà, i vaig estar de baixa dos mesos, com que no tenia assegurança... No podia continuar arriscant-me.

– **Recordes alguna anècdota?**

– Milions! però per no allargar te n'explicaré una de quan jugava a l'equip de la mili a la Seu. Teníem com entrenador el comandant "Catalina". Havíem perdut ja tres partits i aquell dia ens va dir a tots que si tornàvem a perdre ens faria passar una mili de..., bé, no amb aquestes paraules, però ja t'imagines com. Vam sortir al camp amb el desig de guanyar fos com fos, però la sort no ens acompanyà, ni l'àrbitre que ens va anul·lar el primer gol. Jo el volia matar i els companys em van aturar. Més tard l'equip contrari, el Sant Sadurní, va fer un gol dubtós i l'àrbitre no va dir res, llavors el comandant "Catalina" va dir: "Ya lo puedes matar!" I jo com que ja en tenia prou ganes i a més ho havia dit el "comandante"... doncs, si no em paren li trenco el cap al pobre àrbitre. Vam perdre, però em vaig quedar satisfet. Ah! em van expulsar 15 partits però em van falsificar la fitxa i vaig poder continuar jugant.

– **Ets una persona molt sociable i participativa en les activitats del poble.**

– Sí, m'agrada col·laborar sempre que puc, però a cops la feina m'ho impedeix. He participat en les Caramelles des del 83 fins les últimes.

Jo porto el cistell on la gent hi posa coses. De cantar no en sé massa. Recordo que quan era petit, sempre que assajaven cançons, a mi em feien anar a jugar a todes. També participo en la paella al passeig per Sant Joan. Allà s'hi passa calor però et recompensa veure tanta gent del poble junta i contenta.

– **Com veus Agramunt actualment?**

– Molt bé, sóc un fan d'aquest poble. No puc dir coses dolentes d'ell perquè no n'hi ha. Evidentment la crisi que pateix tota Europa, s'hi nota, però només una mica. Jo, que vaig a altres llocs, puc comparar i de veritat podem estar contents els agramuntins del nostre poble ja que no s'hi veu misèria. També m'agrada perquè és un poble tranquil. Quan vivia a Sabadell enyorava molt aquestes qualitats. Penso que Agramunt tirarà endavant perquè hi ha molts bons "elements".

Actualment hi manca un equip de futbol, però les coses han canviat i no és com abans quan jo jugava. Ara el jovent necessita més diners i per això cobren, també hi ha molts altres esports per practicar: futbito, bàsquet... a més del futbol i està més repartit. Abans tots els nens jugaven només a futbol, hi havia més afició, a la televisió no retransmetien tants partits com ara i això feia que la gent anés al camp d'aquí. Tot ha canviat, jo no dic que estigui malament, però com a gran aficionat a aquest esport em manca un equip al poble. Recordo que jo havia jugat havent-me hagut de comprar les sabetilles i la samarreta. Eren altres temps!

– **De quina cosa et sents més satisfet?**

– D'haver pogut tornar a viure a Agramunt i de treballar de taxista.

– **I més insatisfet?**

– D'haver marxat a viure a Sabadell.

– **Com veus el món actual?**

– Molt hipòcrita. És vergonyós que al 93 a Iugoslàvia s'estigui matant gent i que es passi gana.

– **Ideològicament, com et definiries?**

– Sóc catalanista cent per cent.

– **Què és per a tu la felicitat?**

– Trobar-se bé a casa. Ara que estic estable, em sento feliç. És una sensació

que mai no havia notat abans.

– **I l'amor?**

– Estimar a algú i ser correspost. Sinceritat i confiança.

– **Si tornéssis a néixer?**

– Segur que tornaria a equivocar-me en moltes coses, perquè l'home ensopega dos cops a una mateixa pedra. Una cosa és segura, que tornaria a viure a Agramunt.

– **Quina persona ha influït en la teva vida?**

– De ben segur els meus pares. També un amic, en Manolo Amores, que en un moment difícil de la meua vida, em va ajudar molt.

– **Quina qualitat t'agradaria posseir?**

– Sóc una mica "emprenyador" però sense mala intenció. Potser hauria d'evitar-ho perquè algú s'enfada de tant en tant, però costa de corregir aquest defecte que forma part de la meua manera d'ésser.

– **Què valores més en un home?**

– La sinceritat

– **I en una dona?**

– La mateixa qualitat.

– **El teu lema?**

– Seguir vivint a Agramunt. No podré oblidar mai la sensació que vaig tenir quan vaig tornar aquí. Jo em pensava que la gent m'hauria oblidat i no va ser

Amb en Manolo Amores un any per caramelles.

així, tot el contrari, vaig ser rebut com si mai no hagués marxat. El meu lema és treballar pel poble fins el moment de retirar-me i viure aquí fins l'últim dia de la meua vida.

... Així quina medicina es pren el teu pare quan té mal de panxa? –em pregunta la Rosalia. (Li he dit tres o quatre vegades aquesta tarda). Doncs, un llimó espremut amb una cullerada de sucre i mig vas de sífó. Però no és cap medicina és un remei natural.

– Mare, aneu a escombrar la terrassa... –diu l'Escampa. Ho diu pausadament. Se li nota una tendresa especial per la seva mare. Ha estat al nostre costat tota l'estona. Ha escoltat pacientment el seu fill. La Rosalia està malalta i m'ha explicat com va anar la seva caiguda. L'Escampa se la mira amb ulls tranquils. Uns ulls teixits d'estimació envers la seva mare. Està acostumat a tractar amb gent gran. Me l'imagino acompanyant-los a l'hospital, esperar les 5 hores i després explicar qualsevol cosa de les seves per fer-los riure. És un home amb facilitat de paraula, posseeix allò que se'n diu "do de gent", una simpatia i una frescura que fa que hom estigui content a la seva vora.

– Mira aquella copa grossa, la va guanyar per Sant Cristòfol.

– Mama, calleu...

– I així quina medicina es pren el teu pare pel mal de panxa? ...

Les nostres mirades es creuen i noto altre cop una barreja de tendresa i paciència en la seva. L'Escampa, un personatge característic del nostre poble. Un poble que segons diu ell, és el millor del món... La grisor dels seus cabells el fa ser encara més interessant. Posseeix una mirada profunda i segura alhora. El seu bigoti gros li tapa un xic la boca però li dona una expressió força singular a la seva cara. No s'ha esvaït l'olor de net de la dutxa...

... Doncs un llimó espremut, una cullerada de sucre i mig vas de sífó...

Tan sols un somriure ens fa còmplices d'allò que pensem.

Núria Sorribes

LA NENA

*Marta Balagué
i Bernaus*

HA PUJAT AL CEL
ALS 21 MESOS D'EDAT

*Restarà sempre viva en el record
dels seus pares, avis, padrins
i altres familiars i amics.*

Volem fer arribar el nostre més profund
agraïment a totes les persones que ens
han fet companyia durant els primers dies
de dol per la mort de la nostra filleta
MARTA. Sabem que, ja sigui en el veïnatge
o en la distància, aquesta companyia
continuarà assistint-nos i serà una ajuda
valuosíssima per anar superant tot aquest
trasbals. Gràcies a tothom.

Agramunt, 15 de juliol de 1993

Reprenem a partir d'aquest mes la publicació d'una secció que estrenarem a principis dels anys vuitanta amb l'objectiu de recuperar imatges ja històriques de la nostra vila. Aquesta secció, que fou –i encara és–, molt imitada per altres publicacions, ha recobrat nou interès amb imatges inèdites que anirem oferint als nostres lectors.

La "imatge" d'aquest mes correspon a una vista dels Safareigs, que data probablement de principis de segle a tenor del vestuari de les rentadores i de l'existència de llum elèctrica. Els Safareigs es construïren l'any 1882; la coberta metàl·lica, que encara es conserva, es col·locà l'any 1924.

De la panoràmica que es pot apreciar de la vila, cal destacar la presència de les cúpules del

Convent i l'església de la Mercè. El campanar del temple parroquial es destaca solitari sobre la resta d'edificacions d'entre les que en-

cara es pot apreciar, a l'angle dret, les restes del castell on avui hi ha instal·lat un dels dipòsits de distribució d'aigua potable.

A tot arreu!

tarjeta 6000

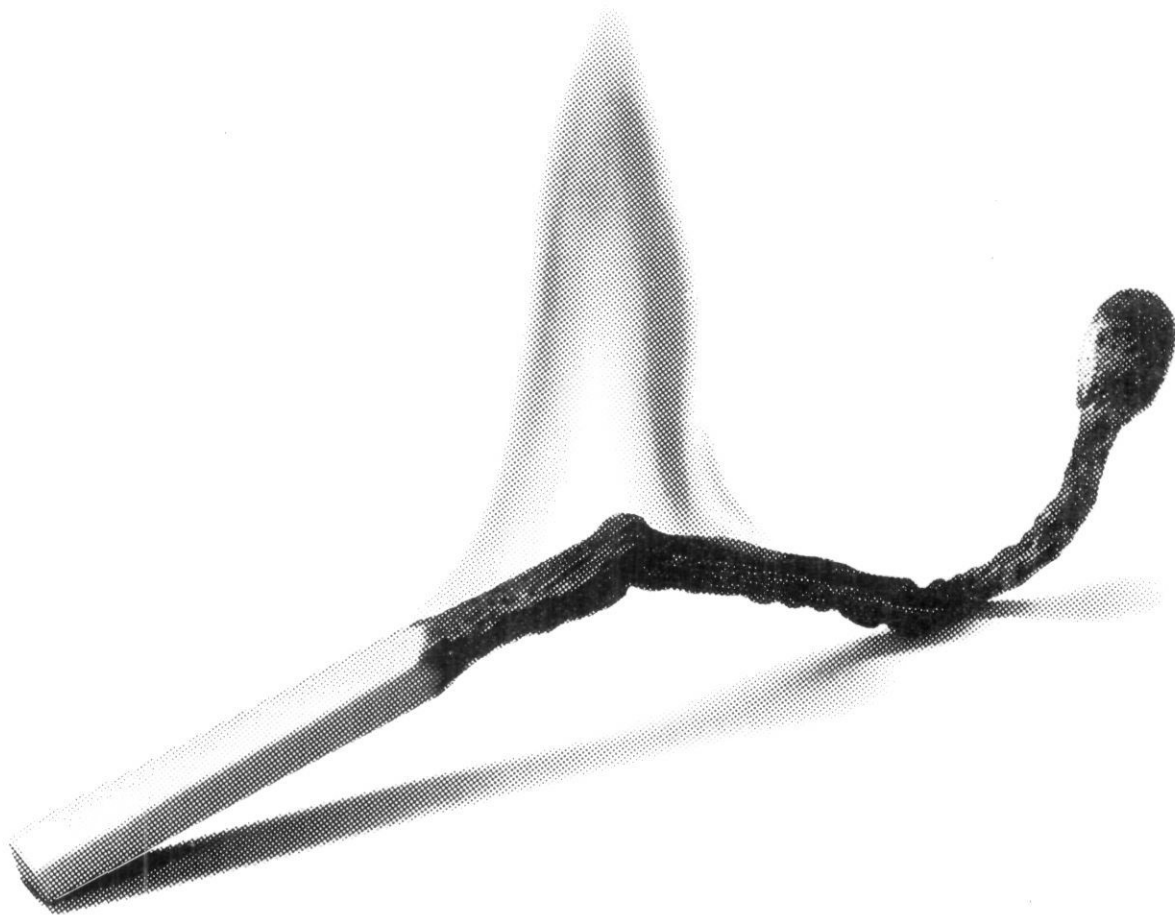
VISA

EUROCARD
MasterCard

CAIXA DE MANRESA

GENERALITAT DE CATALUNYA

ARMA LETAL

A la natura, qualsevol foc és molt perillós.

SI DEU FOC TRUQUA AL
085
BOMBERS DE LA GENERALITAT

Aquest estiu, un inofensiu llumí pot transformar-se en una perillosíssima arma letal; només caldrà que un despistat el deixi caure a terra sense apagar-lo o que un inconscient

l'utilitzi per encendre un foc en plena natura.

Aquest any no ens podem distreure gens ni mica. No hi ha excuses. No podem córrer cap risc.

Qualsevol flama o espurna, per inofensiva que pugui semblar, pot tenir

conseqüències catastròfiques; per això, si us plau, aquest estiu no enceneu foc, enlloc.

TREBALLEM PEL
2000
DES D'ARA.

CONSELL COMARCAL DE L'URGELL

OFICINA COMARCAL DE CONSUM I TURISME

PARLEM DELS ADDITIUS ALIMENTARIS

QUÈ SÓN?

Són substàncies que s'afegeixen a un aliment en petites quantitats, sense cap mena de propòsit de canviar-ne el valor nutritiu. L'únic que es vol modificar són les seves tècniques d'elaboració o conservació per millorar, així, la seva adaptació a l'ús al qual van destinats.

QUINES SÓN LES SUBSTÀNCIES QUE ES FAN SERVIR ACTUALMENT?

1. Les destinades a assegurar la conservació.
Antioxidants, conservadors...
2. Els modificadors organolèptics.
Colorants, aromatitzants, reforçadors del sabor, edulcorants...
3. Els modificadors de la textura.
Emulgents, estabilitzants, espesseïdors...
4. Els agents de fabricació.
Ferments, clarificadors, floculadors...

PER QUI ESTAN REGULATS?

Tots aquests additius són estudiats pels organismes nacionals i internacionals (FAO - OMS), els quals, mitjançant l'experimentació amb animals, n'estableixen els límits tolerants.

COM INTERPRETAR-LOS?

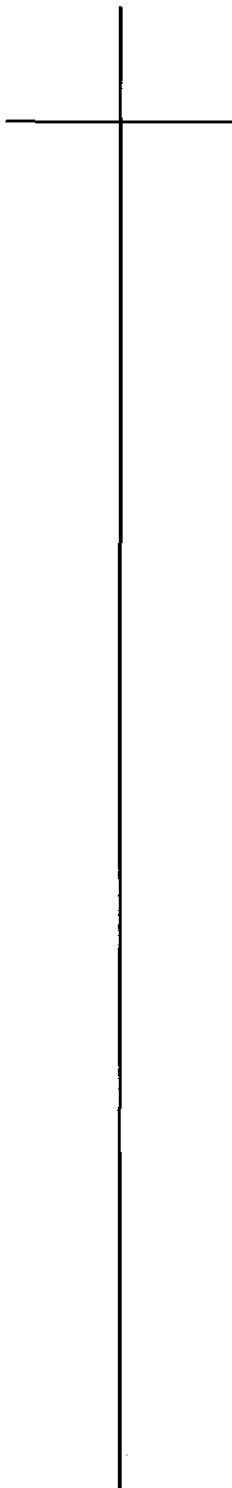
Una vegada autoritzat, a l'additiu se li assigna una lletra seguida per un número, i així el podem identificar. Si en una etiqueta veiem un número sense lletra és que està pendent de la seva assignació. Al mateix temps, la lletra H significa que és un número adjudicat per l'Administració espanyola, mentre s'espera l'adjudicació definitiva de la CEE, que s'identifica per la lletra E.

Exemples:

E-270	Àcid Làctic.
E-322	Lecitines.
E-290	Anhidrid carbònic.
H-4381	Midons tractats amb àcids.
H-6884	Sacarina.
500	Carbonat de Sodi.

Per a qualsevol tema relacionat amb el consum, podeu dirigir-vos a l'**Oficina Comarcal de Consum i Turisme**.

Avda. Raval del Carme, 6 - Tel. 500883
25300 TÀRREGA

CANT ESPIRITUAL

*I quan vingui aquella hora de temença
en què s'acluquin aquests ulls humans,
obriu-me'n, Senyor, uns altres de més
grans
per contemplar la vostra faç immensa.
Sia'm la mort una major naixença.*

J. Maragall

Pregueu a Déu per l'ànima de

Bartomeu Font i Millàs

que ha mort cristianament el dia 2 de juliol de 1993,
a l'edat de 88 anys, havent rebut els
Sants Sagraments i la Unció de Malalts.

R. E. P.

La seva apenada família us agrairà una oració per
l'etern repòs de la seva ànima.

AGRAMUNT, juliol de 1993

La família agraeix les mostres de condol rebudes.

El racó de la música

La Sardana

JA vàrem dir en la presentació d'aquesta secció que preteníem interessar els agramuntins per la música a través de les actuacions que es facin a casa nostra sempre que això sigui possible. No hi ha dubte que la gran protagonista musical de l'estiu és la sardana, i a ella li dediquem l'espai d'avui.

BREU HISTÒRIA

És molt difícil esbrinar l'origen de la sardana; totes les notícies que es tenen són deductives, de suposades referències de la seva antiga procedència. Sembla molt clar que la "dansa cadena" té un origen molt primitiu, però allò que més caracteritza la sardana és la seva disjunció en passos curts i llargs, que ve marcat pel ritme insistent i característic.

D'antic existia la sardana anomenada curta. Per un document, aparegut a Girona l'any 1573, d'un bisbe que "disposava que desaparegués de les esglésies i de la catedral l'abús dels joglars que entraven ballant sardanes", s'ha comprovat l'antiguitat d'aquesta dansa.

Un plat del segle XIV anomenat la sardana, que es conserva al museu d'història de Barcelona, i un capitell gòtic del claustre del Monestir de Montserrat en què hi ha representat un músic tocant la cornamusa, el so del qual acompanya una dansa en relleu, són també documents valuosos.

També s'han fet suposicions de l'origen i significat de la distribució numèrica dels passos. Per exemple, sabem que la sardana antiga tenia vuit compassos curts i setze de llargs. En total, vint-i-quatre, com hores té el dia. L'introït del flabiol seria el cant del gall que anuncia el naixement del dia. La sardana comença en repòs i acaba amb salts d'alegria perquè tot s'ha

desvetllat. Aquesta interpretació es dona com la més probable.

La primera referència de la **interpretació de sardanes a Agramunt** es remunta a l'any 1926*, en què es crea la Cobla-Orquestra Montagrins (gairebé amb tota seguretat però, abans

d'aquesta data també es ballaven sardanes a Agramunt). La Principal d'Agramunt fou creada l'any 1928, i encara que el nom doni peu a pensar que es dedicava bàsicament a la interpretació de sardanes, una fotografia d'aquesta formació en plena audició desmenteix aquesta suposició, en mostrar com interpretaven sardanes sense tibles ni tenores, que eren substituïdes per violins i clarinets.

* del treball "Història de la música a Agramunt"

Josep Ventura, en "Pep de la Tenora"

VA néixer a Alcalà la Real (Jaen), ja que el seu pare, fill de Roses, era sergent d'infanteria i estava destinat al sud. Al cap de pocs mesos de néixer en Pep, la família va tornar a Catalunya i es va instal·lar a Figueres. El pare era un gandul i mig borratxo, i la infantesa d'en Pep va ser força dissortada. Va fer vida de carrer, demanant almoïna o un tros de pa per a fer-se passar la gana, fins que un sastre se'n compadi i el llogà d'aprenent. D'aleshores ençà va cosir les calces de vellut dels pagesos del voltant. Durant el temps lliure que li quedava, anava als canyars prop de Figueres i agafava canyes gruixudes per a fer-se flabiols. Els vespres s'asseïa a la vorera, davant la porta de cal sastre, i delectava els veïns tocant tonades que li dictava el seu instint.

Més endavant va festejar la filla d'un músic de cobla de Vilabertran. I veient el futur sobre l'interès d'en Pep per la música i la seva gran capacitat d'improvissació, va proposar-li d'estudiar música.

Només en mig any en va tenir prou

per a poder entrar a tocar el flabiol en una de les cobles d'aquell temps.

En les seves anades per pobles i masies, feia cantar la gent gran i recollia tonades populars, que anotava i que després servien per a compondre les seves meravelloses sardanes.

Havia après a tocar també l'oboè, el clarinet i la flauta. No és d'estranyar, doncs, que en un viatge a la capital de la Catalunya Nord, Perpinyà, s'enamorés d'un instrument nou, per ell desconegut i anomenat Tenora, i que a partir d'aquell moment l'adoptés per sempre més.

Va adquirir una perfecció tal, que a les places de les viles, quan ell tocava, la gent no podia ballar perquè es parava a escoltar-lo. De llavors ençà l'anomenaren per un motiu "en Pep de la tenora".

Més endavant va anar ampliant la cobla, que de flabiol, tamborí i cornamusa, va passar a l'estat actual, amb onze músics. També es deu a ell la transformació de la sardana curta en llarga.

GRAN MERCAT

El Rebost

Carrer de Sió, 15

Turrones Vicens

XOCOLATA • CAMELS • CONFITS

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per R. VICENS, S. A.

Ctra. de Tàrrega, s/n.

Telèfon 390.607

RENAULT

TALLERS J. VALLS S.L.

Servei de Planxisteria i Grua
Càrrega d'aire condicionat

Ctra. Artesa-Tàrrega, Km. 12'800

Tel. 39 03 34 - Fax: 39 12 84

AGRAMUNT

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

Fontaneria Electricitat
Electrodomèstics

VILANOVA

Tels. 39 08 90 i 39 02 23

Guimerà, 13

AGRAMUNT

Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
Video-Set

Estacions de
Servei a:

Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

Establiments

E. S. A.

Tels. 390802
390202 - 390142

AGRAMUNT

PER TU PLORO

Per tu ploro és una sardana d'inspiració poètica que té la seva arrel musical en un antic cant popular empordanès. Consta, com totes les sardanes, de 3 parts 1ª Entrada (flabiol) 2ª Repetició (2ª part) 3ª caiguda o final.

ESCOLA MUNICIPAL
DE MÚSICA

Els instruments de la Cobla estan distribuïts de més agut a més greu i en dues fileres. Seguidament relacionem els instruments que integren la Cobla enumerant-los també del més agut al més greu: 1-Flabiol i tamborí. 2-Tibles. 3-Tenores. 4-Trompetes. 5-Trombó. 6-Fiscorns. 7-Contrabaix.

Dansa de Canuts i Rams

Ara fa poc més de tres anys i mig, els grallers d'Agramunt varen començar a promoure tasques per la possible recuperació d'una dansa de la vila, la qual duia el nom de "DANSA DE CANUTS I RAMS".

Tot i que s'ha hagut de recórrer molt camí, enguany s'ha arribat a plantejar definitivament tot el seu muntatge global, donant d'aquesta manera la possibilitat de recuperació per aquesta propera festa major.

En primer lloc valdria la pena comentar a tall d'informació que la documentació amb què s'ha treballat és la següent: revista "la Renaixença" núm. 9243 (Barcelona, 1903), Calendari Folklòric d'Urgell (1914), article al diari "La Vanguardia" (1933), recerca de danses populars de la "Sección Femenina" (1944), Costumari Català (1950), Calendari de Llegendes, Costums i Festes Tradicionals Catalanes (1951), de l'Agramunt Pretèrit (1961), i d'altres llibres que ho extreuen de la documentació detallada.

També val a dir que el muntatge i les normes que s'han preparat s'han fet pensant en quins són els elements que calia conservar amb més fidelitat, i quins caldria actualitzar tenint en compte que si la dansa no s'hagués deixat de ballar mai, avui tindria algunes característiques diferenciades de les antigues. El retorn de la ballada es farà si les circumstàncies ho permeten el diumenge de la festa major a la sortida de l'ofici al migdia.

D'altra banda hem de constatar un gran

M.ª Teresa Farré Escolà, balladora de la darrera Dansa de Canuts i Rams. (1).

suport per part del departament de cultura de la Generalitat, els quals han aconseguit alguna documentació i han estat els encarregats de fer l'estudi sobre la coreografia, basat finalment en la documentació més antiga tot fent un estudi de comparacions (música i moviments) amb d'altres danses properes geogràficament a Agramunt. Per la nostra part hem estat (i estem encara fins que arribi la festa major) oberts a tothom que hagi volgut aprendre el ball, cada divendres a partir de les 22 h. i cada dissabte a partir de les 17 h. a la sala del Casal Agramuntí.

La recuperació de la dansa de canuts i rams l'hem d'entendre com a més, que un símbol d'homenatge i respecte als agramuntins d'abans i als d'ara, i l'hem de fer retornar com un patrimoni de la nostra forma de fer festa i com una eina que ajuda a reforçar la identitat del nostre poble.

Ha passat doncs, molt temps des que es varen fer les últimes ballades, si fem cas d'algunes documentacions es podria assegurar que el darrer any de ballar-se devia ser cap al 1860, amb l'existència també d'un ball de bastons amb coreografia pròpia, uns antics gegants i una àliga. Hem arribat doncs, després d'un gran buit al llarg del temps a tenir la possibilitat d'obtenir un dels trets característics del nostre folklore local, aconseguir-ho, depèn de tots. Ara ens arriba l'hora de decidir, n'hem de prendre consciència i que no es digui que no s'ha tingut facilitats per participar-hi ni lamentar-se després que s'ha perdut una bona oportunitat, en les mans de tots queda salvaguardar-ho i de fer-ne una festa digna.

Així doncs, confiem que tinguem tots plegats prou valor i ganes per a tirar-ho endavant, i sentir aquest humil motiu d'orgull que sens dubte ens aportarà la recuperació de la dansa.

Amb aquesta il·lusió nosaltres hi hem estat disposats.

AGRUPACIÓ DE CULTURA
TRADICIONAL D'AGRAMUNT

(1) Del llibre "De l'Agramunt Pretèrit" de J. Viladot-Puig.

SERVEIS 10

Àngel Guimerà, 10
Telèfon - Fax 39 23 24
AGRAMUNT

ZURICH
SEGUROS

TRASMEDITERRANEA

Informació i reserves:

VENEM PISOS NOUS CTRA. CERVERA
VENEM FINCA DE SECÀ AMB BOSC 20 Ha A GUISSONA
VENEM SQUASH A CERVERA AMB MODERN EQUIPAMENT
VENEM CASA C/. CASTELL TRES PLANTES
VENEM SOLARS EDIFICABLES
VENEM CASA RAVAL DE PUIGVERD MOLT BON ESTAT
VENEM CASA A PUIGVERD
VENEM CASA PER TIRAR A TERRA
VENEM TERRENY PER URBANITZAR
VENEM FINCA RÚSTICA A LA SERRA 1.5 Ha
VENEM MAGATZEM C/. FIRAL
VENEM PISOS I CASES TÀRREGA I CERVERA
VENEM PÀRQUINGS AVGDA. PAU CASALS
VENEM NAU SOLAR 1.300 M²
VENEM CASA TRES PLANTES RAVAL DE PUIGVERD
LLOGUEM ALTELL PER OFICINES A TÀRREGA
LLOGUEM MAGATZEM C/. LES ERES 70 M²
LLOGUEM PIS A LLEIDA C/. BALMES
LLOGUEM ESTUDI MOBLAT I AMB GRAN TERRASSA
LLOGUEM PÀRQUINGS
LLOGUEM MAGATZEM 230 M² C/. CONVENT, S/N.
LLOGUEM BAIXOS PISOS LA TORRE
LLOGUEM PIS C/. CASTELL A ESTRENAR
LLOGUEM NAU CTRA. TÀRREGA 250 M²
LLOGUEM PIS 115 M² ÚTILS, AMB DUES TERRASSES

Segon Aniversari

Maria Pampalona Tallaví

que morí cristianament el dia 10 d'agost de 1991,
a l'edat de 68 anys.

Tots els qui t'estimàvem, sempre et recordarem.

Agramunt, agost 1993

Des de les golfes del Farreny

"Homenatge a Miró" de Josep Guinovart a Saragossa

(i II)

CONTINUANT amb l'escrit del mes anterior, passem ara a esmentar els títols de les obres presentades a Saragossa pel Guinovart: "Sense títol", "L'arrel", "Constel·lació de la garrofa", "El garrofer de les llunes", "Espai i temps", "Constel·lació amb la falç", "Constel·lació de la clasca", "Constel·lació amb quatre lletres" (MIRÓ), "Constel·lar el nom" (de Miró), "Lletres i signes constel·lars" (MIRÓ), "Personatge constel·lar", "Miró i l'infinit", "Figura constel·lar", "Miró espill", "Vaca mironiana", "L'animal i el blat", "La capella del blat", "Cap roig", "Inici", "La creu del blat", "Cap de blat", "Matinada germinal", "La creu del bastidor".

Vàrem estar més de dues hores a la sala d'exposicions, i no vaig parlar gaire amb ningú, ja que volia aprofitar de veure al màxim les peces per comprendre el més i millor de cada una d'elles. Amb qui vaig parlar més estona, i per cert molt agradablement, fou amb el polifacètic Antonio Fernández Molina, crític d'art, de teatre, poeta, pintor, novel·lista... Fou ell qui primer escrigué sobre Josep Guinovart, a la

revista "Revista". A l'Antonio li vaig dir que considerava en Guino el millor pintor actual.

– *Home, no sigues exagerat. Bé, digue'm qui, dóna'm noms!* li vaig argumentar.

– *Doncs mira, precisament, Dubufet.* Uns moments abans li estava dient que Dubufet era un dels pintors contemporanis que més m'agradava. – Mira, li vaig contestar, tingues en compte que Guinovart es pot dir que en diverses ocasions s'ha transformat, com si hagués renascut, partint de zero. Com si es tractés d'un altre ser, Guinovart ha fet una obra sorprenent, pel fet de no seguir els camins traçats sinó per emprar objectes nous, signes diferents. Amb això ha aconseguit sempre assimilar i adequar aquests elements expressius a la seva sensibilitat. Fent, creant, en diferents exposicions, conjunts diferents i harmònics més rics, si cap, que la vegada anterior.

I li vaig concretar el cas en què s'havia esdevingut allò que li deia, afegint-li que potser només en Picasso

es podia equiparar a en Guino, però que fins i tot no ho va fer amb la varietat, riquesa i maneres, com ho havia fet i ho feia ell. N'Antonio va dir: – *Sí, és veritat que a en Josep no se li pot negar qualitat inventiva.* Aquest home de 68 anys fou el que va dirigir sempre, l'excel·lent revista que fundà en Camilo José Cela "Papeles de son Armadans", a Palma.

Més tard, a l'hora de sopar, ho férem al millor hotel de Saragossa. El Guino es col·locà al costat del director del "Museu d'art contemporani" de Vitòria –on hi ha dues obres d'en Guino, una amb el títol "Agramunt"–, a l'altre costat, el gendre del director del Museu; venia el Jaume Jovell, la dona de l'Antonio, ell, jo i el fill del director del Museu, que era director del Banc Saragossà de Madrid. A títol anecdòtic vull dir que aquell personatge que en principi no havíem reconegut, era, ni més ni menys, que un dels Albertos que, en veure'ls junts, els reconeguèrem. Van venir expressament de Madrid, en una avioneta particular, per assistir a l'exposició.

Després de sopar, ens despedírem i acompanyàrem en Guinovart a Castelfelers; amb ell, en Jaume i jo, parlàrem tota l'estona. Després, cap a Agramunt, portant sempre el seu cotxe, aquest infatigable i gran amic, l'entranyable Jaume Jovell. Eren les cinc toques, d'un dia de primers de maig de 1993, quan arribàvem a Agramunt.

T'agradaria ésser protagonista d'un programa de ràdio?

Vine, apunta't a l'equip de **RÀDIO SIÓ** i viu tota l'emoció de la radiodifusió.

Ens cal la teua col·laboració.

Plaça Mercadal, 7
Telèfon 39 04 21

**—Llibreria
—Papereria**

Plaça del Pou, 2
Tel. 39.04.25
AGRAMUNT

L'ESPIGA

Cinquè Aniversari d'en

FERNANDO ROS i PIJUAN

Els qui no l'obliden: la seva esposa,
fills, germana i família, us demanen
un record en l'oració.

Agramunt, 20 d'agost de 1993.

Gent, fets, coses...

L'eriçó: ignorat habitant

ES parla molt de grans animals en perill d'extinció, i de com s'han de protegir certes espècies, però no se sol parlar gaire d'altres bestioles que sovint ens resulten més familiars i, fins i tot, de vegades formen part activa de la nostra vida quotidiana. Per això passa que el parlar de la balena que s'ha encallat en la sorra de la costa, pot esdevenir una notícia de primera fila que els mitjans de comunicació expliquin amb tots els ets i uts, però, evidentment, no parlaran mai dels milions d'animalets que cada any moren esclafats arreu de les carreteres, per més que entre els quals també se n'hi trobi algun en perill d'extinció.

Quina és, doncs, la diferència? Què en podem deduir d'una actitud tan discriminatòria? Un ésser viu, per petit que sigui, no té una vida igual que un altre de proporcions superiors? Aquesta mena de preguntes me les he fetes un munt de vegades, i mai no els he pogut trobar una resposta satisfactòria. Per això m'agradaria saber com les enfoquen, i què en pensen, els components de tantes

associacions que s'autoqualifiquen de protectors i amics dels animals. Penso que no seria gens correcte que en discriminessin cap; però, per altra banda, també veig impossible que la seva consciència els pugui abastar tots. Tot un dilema!!

Avui m'he proposat parlar una mica d'un petit mamífer que viu a les nostres terres, el qual és tan silenciós com ignorat i, segons sembla, és d'una espècie que, com moltes, es troba, si no en perill immediat d'extinció, sí en marcat afebliment de pobladors. Es tracta de l'eriçó, animalet força conegut per la gent. D'uns 30 cm de llarg, i amb les parts superiors cobertes de punxes, de les quals s'ha valgut per a sobreviure enmig dels atacs d'altres animals més forts que ell. Se'l sol pintar com una mica feroç, però la veritat demostra que no ho és, ja que mai no planta cara.

Quan intueix el perill, ho confia tot a la tècnica defensiva fent-se una pilota exposant les punxes a l'enemic, cosa que no li dona gaire bon resultat quan l'enemic no és un altre ésser de carn i ossos com és ell.

Per això, els cotxes a les carreteres, i les màquines agrícoles als camps, són els pitjors enemics que té, ja que en posar en marxa el sistema defensiu, l'únic que fa és romandre quiet com una pilota i, naturalment, esperar ser esclafat per les implacables rodes dels vehicles.

Si no fos que a l'hivern redueixen encara més la seva temperatura vital i resten adormits en una profunda i plàcida letàrgia, moririen inexorablement dins el forat que havien escollit per passar el mal temps, per falta d'aliments de què nodrir-se: insectes i fruits.

Algun filòsof pessimista ha utilitzat l'eriçó i el porc espí en una paràbola sobre l'individu i la societat, tot fent la semblança que els eriçons en un dia fred s'agombolen per fer-se calor, però, de sobte, les punxes recíproques els tornen a allunyar. Així, la societat, amb el buit i monotonia interiors propis, empeny els uns vers els altres, però les seves propietats reluctants i els seus defectes els tornen a allunyar, per trobar, finalment, la distància mitjana en la qual es troba la coexistència, bastida, sobretot, de cortesia i de bones maneres.

A. PONSÀ

Els lectors escriuen

Sr. Director:

Tinc el costum i cada dia m'agrada més de sortir a donar un tomb, a vegades per dins la Vila, altres pels seus voltants. I no tan sols camino, sinó que també gaudeixo de les coses boniques que tot caminant trobo.

Ja fa mesos que, i a raó d'un accident, per sort sense conseqüències personals, en va sortir mal parada la paret del camp de futbol que dona a la carretera de Cervera, un lloc tan de pas pels forasters com per nosaltres mateixos.

Després de tants mesos, jo em pregunto? No hi ha cap autoritat responsable que li cridi l'atenció aquell indret, que després de tot el temps transcorregut encara estigui tan abandonat? No es podria fer arreglar?

La veritat és que aquestes petites coses deterioren la bona imatge d'un poble. La meva opinió és que aquests petits detalls també val la pena cuidar-los.

A. A.

PROGRAMA CURSOS 1993-94

Reducció del 25% per a aturats
(pels cursos per adults)

Reduccions per a famílies

Una setmana de prova

Inici: 24 de setembre

Matrícula oberta

de 10.00 a 12.30 i

de 17.00 a 20.00

*El goig
d'aprendre*

*Mai no és massa
tard a la vida.*

English

Matemàtiques

Informàtica

Comptabilitat

Meca-Ràpid

*Tu també pots aprendre anglès.
Per què no ho proves?*

CONTINGU FULLET

Matemàtiques 8è EGB, BUP, COU, REM	pàg.	3
Meca-Ràpid	pàg.	4
Intercanvis amb els Estats Units	pàg.	5
Serveis d'anglès	pàg.	6
Una setmana de prova	pàg.	7
Reduccions per a famílies i aturats	pàg.	8
Matrícula, pagament i cancel·lació	pàg.	9
Avaluacions, informes, certificats	pàg.	10
Certificats de l'English Speaking Board	pàg.	11
Certificats de la Universitat de Cambridge	pàg.	12
Certificats de la Universitat de Londres	pàg.	13
Cursos d'anglès - Sistema i nivells	pàg.	14
Anglès per als <u>Nens</u> de 2n EGB	pàg.	16
Anglès per als <u>Joves</u> de 4t/5è EGB	pàg.	18
Anglès per als <u>Adolescents</u>	pàg.	20
Anglès per als <u>Adults</u>	pàg.	22

L'anglès, el millor regal per al futur dels vostres fills.

Quan els teus fills comencin 1r BUP ja poden tenir un bon domini de l'anglès i canalitzar els seus esforços cap a altres assignatures.

No ho deixeu per a més endavant.

*Els petits l'aprenen jugant,
els més grans, estudiant,
i per a tots l'anglès és una necessitat.*

Hi ha 3 possibilitats per nens per a iniciar-se:

C = Children (nens), recomanat per començar al curs C1a 2n EGB

J = Joves, recomanat per començar al curs J1 a 5è EGB

SJ = Saturday-Joves (dissabtes) recomanat a 4t EGB (o 5è EGB)

No tens temps a aprendre anglès?

La Solució:

11 cursos d'anglès només dissabtes

	Curs	Nivell	Hores /diss.	Horari: només dissabte al matí	Preu /mes
Jo ves	SJ0	Joves 4t EGB	2	de 9.30 a 10.30 + de 10.40 a 11.40	3 900
	SJ1	Joves 5è EGB	2	de 9.30 a 10.30 + de 10.40 a 11.40	3 900
	SJ2	Joves 6è EGB	2	de 9.30 a 10.30 + de 10.40 a 11.40	3 900
Adoles	SAD2	Adolescents 2n nivell	2 1/4	de 11.45 a 13.00 + de 13.15 a 14.15	4 600
A d u l t s	S-1	Beginners	2 1/2	de 11.45 a 13.00 + de 13.15 a 14.30	5 400
	S-2	Elementary	2 1/2	de 11.45 a 13.00 + de 13.15 a 14.30	5 400
	S-3	Lower Intermediate	3	de 10.00 a 11.10 + de 11.30 a 13.20	6 000
	SINT	Intermediate	3	de 11.10 a 13.00 + de 13.20 a 14.30	6 000
	SUPP	Upper Intermediate	3 1/2	10.00-11.20+12.00-13.10+13.30-14.30	6 900
	SPRE	Pre-First-Certificate	3 1/2	10.00-11.00+11.20-12.30+13.10-14.30	6 900
	SPOST	Post-First-Certificate	3 1/2	de 10.00 a 11.45 + de 12.45 a 14.30	6 900

Centre Examinador núm. 80230
dels exàmens

*"Certificate of Attainment in English"
de la Universitat de Londres*

Membre del Centre Examinador
núm. ES444 TERRES DE PONENT
del "Preliminary English Test"
de la Universitat de Cambridge

NEW SCHOOL II, SL Carme, 31 25300 Tàrraga Tel. (973) 31 11 43

Electricitat ALBAREDA	
Carrer Sió, 1	Tel. 39 08 04
Pastisseria i Forn BARÓ	
Sió, 12	Tel. 39 07 09
Lampisteria J. BARRIL	
Pl. Amball, 56	Tel. 39 06 70
Bar BLANC i NEGRE	
Avgda. J. Mestres, 28	Tel. 39 07 02
Motos BOVET	
Carrer Institut	Tel. 39 09 99
Forn CAMATS	
Sant Joan, 4	Tel. 39 02 38
Magatzems COTS	
Plaça Mercadal, 4	Tel. 39 01 32
Ferreteria ESCOLÀ	
Guimerà, 3	Tel. 39 01 65
Fotos FONT	
Sió, 31	Tel. 35 04 34 La Seu d'Urgell
Sabateria HUGUET	
Plaça Església, 7	Tel. 39 06 63
Carnisseria JORDINA	
A. Guimerà, 26	Tel. 39 00 37
Torrans i Pastisseria A. LLUCH	
Plaça del Pou, 1	Tel. 39 00 30
Sastreria-Confeccions NOGUERA	
Sió, 8	Tel. 39 02 14
Electricitat J. OMEDES	
Plaça del Pou, 22, 6 ^o B	Tel. 39 04 22
Rellotgeria, Joiera i Armeria JOSEP PLA	
Plaça de l'Om, 1	Tel. 39 03 06
Electricitat i Fontaneria P. RIERA	
Travessia Aspi, 5	Tel. 39 07 14
Torrans ROIG	
Avgda. M. Jolonch	Tel. 39 02 33
Taller Miquel ROVIRA	
Avgda. A. Ros, 24	Tel. 39 07 86
Torres CA L'ESPARTER	
Sió, 35	Tel. 39 08 39
Farratges VIÑALS	
Avgda. Catalunya	Tel. 39 00 31
Peixateria VILLALTA	
A. Guimerà, 6	Tel. 39 06 38
Queviures R. SERA	
Sant Joan, 3	Tel. 39 01 85

Esports

TRIALSIN

Si hom havia qualificat de sorprenent l'inici d'en Francesc Recio en les competicions del Campionat de Catalunya i d'Espanya en aquesta temporada, cal afegir l'adjectiu "imponent" per tal de definir el que ha estat fins ara l'actuació del jove corredor agramuntí.

El ciclista del C.H.A.-Team Recio ha guanyat totes aquelles proves que ha disputat, encapçalant actualment les classificacions del Campionat de Catalunya i d'Espanya. El mes de juliol participà a les proves d'Ordino (Andorra), Sant Pere de Ribes, i Arties (Campionat d'Espanya).

Aquesta privilegiada situació, a més, ha estat detonant per tal que l'atleta de l'Ara Lleida, hagi de defensar els colors de la selecció nacional en el Campionat del Món que es durà a terme el present mes d'agost a Val d'Isère (França).

ACTIVITATS D'ESTIU

Un cop més, la temporada d'estiu ha estat marcada per les activitats en el mitjà aquàtic.

Els "Cursets de natació", han aplegat un total de 200 nens i nenes arribats de diferents indrets propers a la nostra vila. Des de "perdre la por" en els més menuts, fins a la "tècnica d'estils" dels més avesats, l'aigua esdevé un mitjà excel·lent per experimentar i conèixer el nostre cos, gaudir d'una forma diferent de pràctica d'activitat física, i en definitiva sentir-se bé.

Aquests beneficis, però, no són pas restringits a la població infantil. Un magnífic grup de "sirenetes del Sió" ens demostren dia a dia que l'edat no és pas cap impediment per explorar noves sensacions en un mitjà diferent, per establir noves relacions, millorant així la seva qualitat de vida.

SALT DE CAVALL

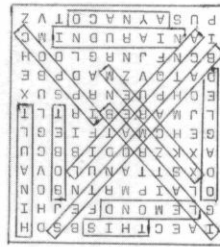
Començant per la síl·laba on assenyala la fletxa, i fent el moviment del CAVALL als escacs, trobareu un refrany català.

tot	A	dret,	net.
ha	de	a	Ca
com	in	un	no
pam	hi	net,	

Solució a les diferències:

Cua. Gavina. Sol. Cabell del nen.
Esquena. Boca sirena. Roca.

Solució a la
Sopa de lletres, per P.R.

SOPA DE LLETRES

En aquest embolic de lletres hi trobareu els cognoms de dotze homes que han assolit guanyar el Tour de França.

Entre aquestes dues vinyetes hi han 7 diferències. Quines són?

Solució al SALT DE CAVALL, per P. R.:
A Canet, com a tot indret,
no hi ha un pam de net.

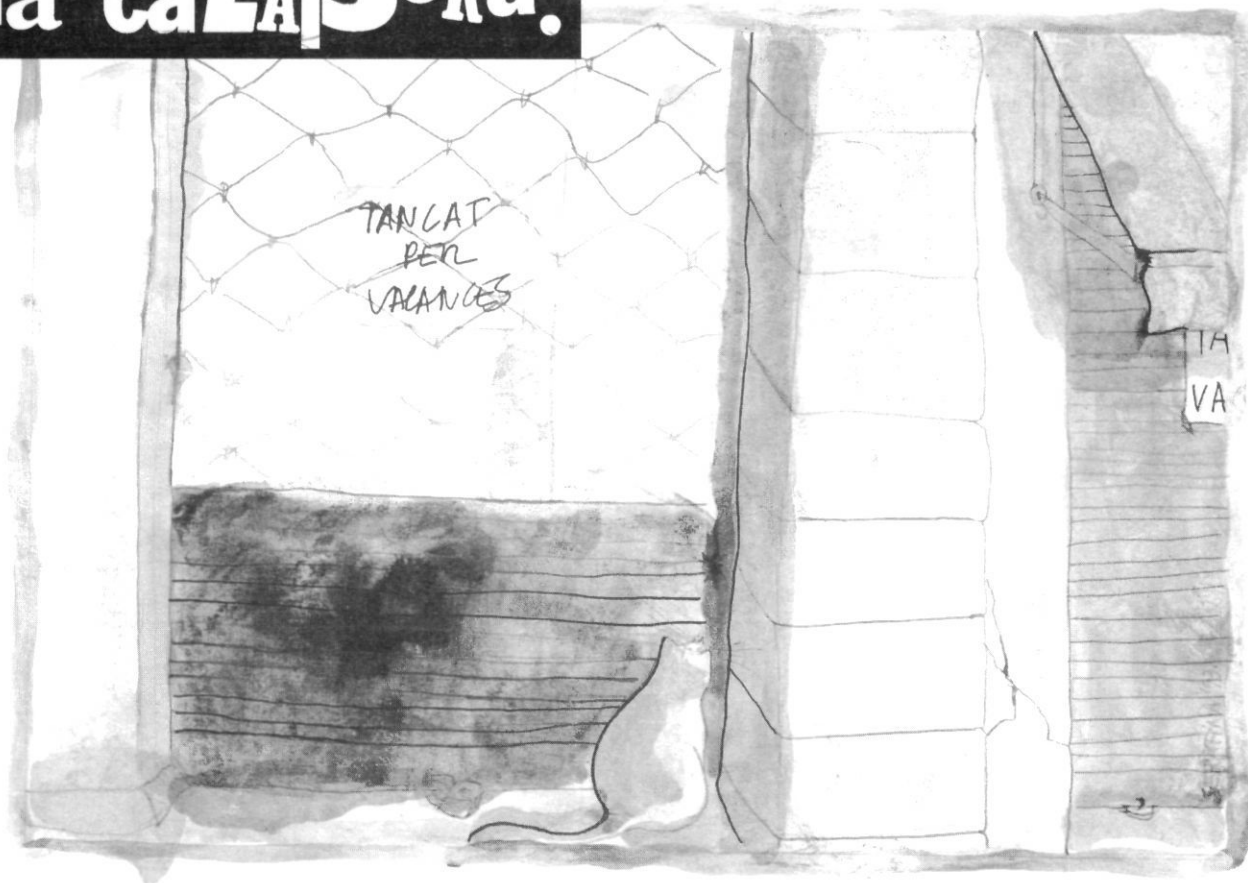

Pel Broc Gros

L'Ajuntament d'Agramunt ha iniciat una campanya d'esponsorització dels senyals de trànsit que ha començat amb els miralls. Els avancem alguns dels models que s'aniran col·locant properament.

La caLa i SeRa.

MOBLES ESCOLÀ

AL SERVEI D'AGRAMUNT I LA RIBERA

MOBLES ESCOLÀ

Avgda. M. Jolonch, 28 i Plaça de la Muralla

Telèfon 39 07 85

AGRAMUNT - URGELL

Partits polítics

Grup Municipal Socialista

UNA BASSA D'OLI

Amics,

Durant el període de vacances, si repareu, veureu que en un gran nombre de convilatans, es produeix un desencís, no pel tipus de vacances que cadascú escolleix, ja que és variat: ...uns, amants de la natura, prefereixen el càmping amb la gran dosi de convivència que comporta, d'altres escullen la comoditat d'un hotel, on se'ls dona tot fet i sempre hi ha qui està al seu servei, i uns altres, els més nombrosos, opten com a continuïtat de la unitat familiar, l'apartament o xalet propi o bé d'arrendament.

El desencís es produeix en considerar per part d'alguns, que mentre un sector privilegiat gaudeix d'una segona vivenda, aquests, no poden accedir a una vivenda pròpia digna i confortable, essent tot un

repte, i a la vegada un somni irrealitzable, a causa de l'elevat cost de les escasses vivendes existents a la vila, i que curiosament són d'iniciativa privada.

Reflexionem, ara, sobre aquest tema!! Amics, creieu que l'Ajuntament actual està sensibilitzat envers aquest problema? Nosaltres afirmem que no. La prova la tenim en que Guissona ha concertat amb Incasòl (d'inversió pública i de baix cost) 275 vivendes, Tàrraga el mateix, però amb 112, i Cervera 468 vivendes. La xifra arriba a 1.500 al voltant nostre i en el total de les comarques de Lleida a més de 4.000.

És que no interessa que Agramunt prosperi? Potser que la feina de la diputació distregui dels greus problemes reals de la vila a UN i a l'ALTRE en el

Consell Comarcal de Tàrraga?

Fixeu-vos bé que tenim un polígon, que a hores d'ara hauria d'estar ple, però lamentablement no és així, tot i amb això, a pesar de tot, ens quedava el consol de continuar essent una vila dormitori de Cervera, Tàrraga i Guissona.

I és que, com bé us en podeu adonar, tota la comarca s'espavila, menys els regidors de CiU d'Agramunt que dormen a la palla.

No ens sorprèn ja, quan ens assabentem que fills d'Agramunt estableixen la seva residència a Tàrraga, Guissona o Cervera, anant al més pràctic i deixant de costat sentimentalismes, a causa de la manca de vivendes de baix cost i falta d'iniciatives municipals.

Esperem que aquesta denúncia faci recapacitar a tots, perquè puguem treure la son de les orelles dels que dormen, al mateix temps que es busquen solucions pertinents perquè Agramunt pugui augmentar en quantitat i qualitat, i no menguar com fins ara.

Siau, amics

Espurnes

La crítica

Diuen que l'enveja és un dels nostres pecats capitals més cridaners i que la crítica és una de les seves conseqüències.

És tristament cert que hi ha veritables virtuosos en aquest camp, que fan de la seva pràctica una vertadera vocació.

Injustament es dona a la crítica unes connotacions exclusivament femenines completament inexactes.

L'home tampoc no es queda endarrera a l'hora de les seves expansions verbals. Hi ha els eterns descontents que despotriquen de tot, amb més o menys subtils, incapaços de trobar res lloable o positiu.

Són en certa manera, els prohoms de cafè o tertúlia il·lustrada que, des de la limitada perspectiva d'una aromàtica tassa de cafè, pretenen arreglar el poble i el món.

Les dones, desaparegut l'arcaic safareig comunitari, producte d'una altra època, la xafarderia s'ha desplaçat en llocs més específics i concrets continuant la seva activitat demoledora.

La xerrameca de la dona és més personal i directa i per tant més corrosiva. Jugar amb la reputació del proïsme es converteix, a voltes, en un escandalós divertiment.

Però no tota la crítica és aquell bla... bla... bla... inconscient i malèvol sense cap finalitat positiva. Hi ha la crítica-denúncia destinada a evidenciar una mala gestió política, comportaments irregulars, fallades administratives que, sense aquesta llibertat d'expressió quedarien ignorades i silenciades per sempre.

No obstant aquesta crítica té un codi i una ètica particular que és indispensable i que no sempre es compleix; donar la cara.

Tot el que es faci o digui sense aquest requisit, amagant la identitat sota un nom suposat, resta credibilitat, desqualifica l'autor del comentari i posa en dubte la seva intencionalitat.

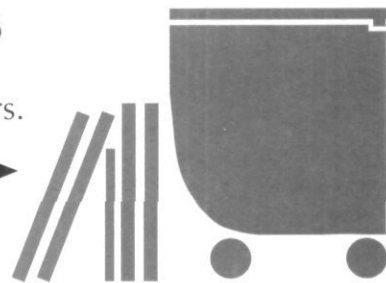
TERESA

Això té un preu

234 ptes.

*Cada vegada que algú deixa els cartrons amuntegats al carrer,
a tu i a tots ens costa 234 pessetes.*

Cal plegar i tallar les caixes de cartró
perquè ocupin el mínim espai
i col·locar-les al costat dels contenidors.

**Perquè
la netedat i l'ordre
no tenen preu.**

*Estem treballant per
aconseguir L'Urgell net*

CONSELL COMARCAL DE L'URGELL

Generalitat de Catalunya
Departament de Medi Ambient
Junta de Residus

L'Ajuntament informa

FESTA MAJOR 1993

Ja està a punt de sortir el programa d'actes de la Festa Major d'enguany on, a més de la relació de les actuacions musicals i actes festius, s'hi podrà trobar les habituals col·laboracions, així com també la salutació de l'alcalde o la informació dels dies de recollida d'escombraries o d'emissió de Ràdio Sió entre altres.

La portada ha estat dissenyada pel nostre il·lustre convilatà en Josep Guinovart, que també ha efectuat el disseny del cartell de la Fira del Torró (de la qual donarem informació en el SIÓ del proper mes). Ell, en Guinovart, serà el protagonista més notable de la Festa Major, ja que durant aquesta, restaran exposades al seu "Espai" algunes de les obres més representatives que configuraran el seu contingut definitiu. En el programa de Festes s'inclou un escrit del propi Guinovart on explica el tractament que hi vol donar a aquesta mostra: "*Després de tant de temps, un determinat contingut d'obra podrà ésser observat a la pròxima Festa Major. No es tracta d'inaugurar sinó de mostrar íntimament un espai de treball, una aproximació al poble d'Agramunt d'unes obres que seran finalment obertes durant el mes de març de 1994*". Com podeu comprovar, en aquest escrit el propi Guinovart anuncia l'obertura del seu "espai" per al proper mes de març, encara que la data concreta no estigui del tot confirmada.

Una altra de les novetats més remarcables de la Festa Major serà la **recuperació de la DANSA DE CANUTS I RAMS**, que no es balla des de fa 130 anys. Aquesta dansa, que ha estat investigada per l'Agrupació de Cultura Tradicional d'Agramunt, es ballava el primer dia de la Festa Major a la Plaça de l'Església, i el que es recaptava es donava a la Confraria del Santíssim nom de Jesús.

Anem a relacionar a continuació els actes que en aquest moment ja estan confirmats:

DIJOUS dia 2

A les 10 del matí **XV PINTADA DE MURALS**. Lloc: carrers i places. Tema lliure: Tothom hi pot participar en grups de quatre, cinc o sis

persones. Cal que cada persona es porti el pinzell i el recipient per posar-hi la pintura. La concentració prèvia es farà davant de l'Ajuntament. Inscripcions del 30 d'agost a l'1 de setembre a les oficines de l'Ajuntament.

A les 7 de la tarda a l'Ajuntament es farà el **PREGÓ DE FESTES** a càrrec de l'il·lustre Senyor Francesc Vidal i Codina delegat del govern de la Generalitat de Catalunya a les terres de Lleida.

Seguidament tindrà lloc la **CERCAVILA POPULAR** amb la participació de gegants, caps-grossos i nans, acompanyats per la cobla tres quartans, en finalitzar aquesta començaran els **JOCS JAPONESOS** i **GRAN TRACA** anunciant l'inici de les festes populars de la nostra Vila. Mentrestant ja es podrà visitar l'ESPAI ➤➤

GUINOVART des d'aquest moment i durant tota la Festa Major en horaris d'11 a 2 i de 5 a 8 de la tarda.

A les 11 de la nit podrem escoltar les ja tradicionals **HAVANERES** en el seu espai habitual del passeig (si el temps ho permet). Els grups que actuaran enguany són: **LA GAROTA** i **VENT SERÈ**.

DIVENDRES dia 3

El primer dia de la Festa Major començarà amb unes **MATINADES** a càrrec de la banda de cornetes i tambors per continuar a les 10 del matí amb la **XIV CURSA POPULAR** organitzada pel Patronat Municipal d'Esports. Hi pot participar tothom i les inscripcions es poden formalitzar una hora abans de l'inici de la Cursa.

A les 12 **EXHIBICIÓ DE TRIALSIN** a la Plaça de la Fondandana.

A la 1 del migdia i a la Plaça Mercadal **AUDICIÓ DE SARDANES** amb la **COBLA JOVENÍVOLA D'AGRAMUNT**.

A les 6 de la tarda el grup **DANDY CLOWS** protagonitzarà l'**espectacle infantil** a la Plaça de Pou.

A les 8 de la tarda al Pavelló Municipal primera **SESSIÓ DE BALL** de la Festa Major amb les orquestres: **PÀGINA 6** i **JOE, MONTSE & TRANFERS**.

A les 12 de la nit a la Plaça del Pou **NIT DE FOC-ROCK** amb els grups Luigi i els Topiloco i Adler. En finalitzar la seva actuació entraran en acció els **DIMONIS de L'ESPETEC** amb el seu **CORREFOCS**, i per acabar aquest primer dia els bombers de la Vila oferiran **AIGUA** i **ESCUMA** a dojo pels qui encara aguantin.

DISSABTE dia 4

També començarem el segon dia de la Festa Major amb les **MATINADES** de la banda de cornetes i tambors a les 10 del matí.

A la 1 del migdia a la Plaça del Pou **AUDICIÓ** i **BALLADA DE SARDANES** amb la **Cobla INFANTIL D'AGRAMUNT**

A les 6 de la tarda també a la Plaça del Pou **ESPECTACLE INFANTIL** amb el grup **CARRILET**.

A les 8 de la tarda, **BALL** amb l'orquestra

IV DIMENSION a la Plaça Mercadal.

A les 12 de la nit al camp de futbol **CONCERT DE ROCK** amb els grups **TAHURES ZURDOS** i **APACHE**.

DIUMENGE dia 5

A les 11 del matí i pels carrers de la Vila es realitzarà la **Va edició de la MOSTRA DE CERCAVILA TRADICIONAL CATALANA**.

A 2/4 d'1 a la Plaça de l'Església **BALLS TRADICIONALS**, amb el ball de pastorets, el ball pla i el ball de panderos de Vilafranca del Penedès i la **RECUPERACIÓ DE LA DANSA DE CANUTS I RAMS**.

A 2/4 de 2 del migdia, **AUDICIÓ** i **BALLADA DE SARDANES** amb la cobla **SELVATANA**.

A les 4 de la tarda, **TIRADA AL COLOM** al Camp de la Bassa Bona organitzat per la Societat de Caçadors d'Agramunt.

A les 5 de la tarda, **CAFÈ CONCERT** al Casal amb els **ACORDIONISTES DEL PIRINEU**.

A la mateixa hora **PARTIT DE FUTBOL** al camp municipal d'esports.

A 2/4 de 6 de la tarda, **ESPECTACLE INFANTIL** amb el grup **TITELLES GERGES** a la Plaça del Pou.

A 1/4 de 7 de la tarda, **CERCAVILA TRADICIONAL**, en acabar aquest **EXHIBICIÓ CASTELLERA** per la **COLLA XIQUETS DE REUS** a la plaça de l'Església.

A les 8 de la tarda, **BALL** al Pavelló amb l'Orquestra **SELVATANA**

A les 12 de la nit **CONCERT** i **BALL** amb l'orquestra **SELVATANA** i **Fi DE FESTA** amb l'orquestra **TRÀFIC**.

BONA FESTA MAJOR A TOTHOM!

JUTGE DE PAU

El Jutge de Pau titular, el Sr. Miquel Valls i Marquilles, i el Jutge de Pau substitut, el Sr. Lluís Pons i Serra han estat reelegits pel Ple de l'Ajuntament celebrat el passat dia 29 de juliol. La renovació del seu nomenament va ser acordada per unanimitat donada la dedicació demostrada en l'exercici de les seves funcions i tenint en compte la seva voluntat de continuar en el seu càrrec expressada en un escrit adreçat a l'Ajuntament.

APROVACIÓ DE MEMÒRIES VALORADES

Els dos següents punts de l'ordre del dia aprovats en el mateix Ple, feien referència a la Memòria Valorada d'Infraestructura als accessos al Polígon Industrial en el sector del Camí Vell de Tàrrega amb un pressupost d'execució per contracta de 51.567.615 pessetes per una banda, i a la Memòria Valorada d'infraestructura dels accessos al Polígon Industrial en el sector del Carrer Tossal i les seves Travessies amb un pressupost d'execució per contracta de 36.319.241 pessetes per l'altra.

Aquestes memòries foren aprovades amb l'únic vot en contra del regidor socialista.

CARRER DELS HORTS I PASSEIG NOU

En l'Ajuntament Informa del passat mes d'abril ja informàvem del finançament de les obres del C. dels Horts i del Passeig Nou. Ara, el Ple de l'Ajuntament ha aprovat, per 6 vots a favor i 3 abstencions, Contractar mitjançant Subhasta Pública dites obres, les quals estan incloses en el Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya.

CONCURS PÚBLIC

Donat que el proper mes de novembre es produirà la jubilació forçosa de l'encarregat del servei municipal d'aigües, Sr. Jaume Farreny i Castellà per compliment de l'edat reglamentària, el Ple de l'Ajuntament acordà iniciar un procés selectiu per a cobrir provisionalment el lloc vacant.

Les característiques específiques són les següents: Règim: laboral a temps determinat, 1 any. Categoria Professional: oficial 2ª Destinació: Servei Municipal d'aigües. Sistema de selecció: Concurs.

Tota la informació sobre les bases que regiran el sistema de selecció estan a disposició dels interessats a les oficines municipals, també sortirà publicada al B.O.P.

Aquest punt fou aprovat per 7 vots a favor i dues abstencions.

INFORME DE L'ALCALDIA

Es dona compte en primer lloc dels decrets dictats per l'alcaldia durant el mes de juliol. Seguidament el Sr. Alcalde informà de l'incendi que es produí el dia 28 de juny a l'abocador municipal i que ocasionà danys a la finca del costat, fent-se el corresponent atestat i donant-ne part a la companyia asseguradora

de l'Ajuntament.

L'obertura de pliques de la Subhasta de les Obres de les Passarel·les del Polígon que s'efectuarà el dia 7 d'agost i la subvenció a aquest Ajuntament de 4.000.000 de pessetes per part de la Generalitat i la Diputació foren les últimes informacions al Ple per part de l'Alcalde.

LLICÈNCIES D'OBRES

Xavier Rendé i Pujol, per la construcció de dues vivendes unifamiliars. C. del Clos.

AXTERPLASTIC SA, construcció d'una nau per a magatzem. Polígon Industrial.

Gaspar Vicens i Teixidó, per construir un altell al magatzem. C. d'Àngel Guimerà.

Ramon Ribera i Vicens, per col·locar un rètol lluminós. Av. de Jaume Mestres.

Josep-Maria Torres i Sabé, per pintar la façana principal de la casa. C. de Sió.

Mateu Peralta Santos i Esposa, per connexió aigua per obres. Fontanilles, Carrer A.

Jaume Solanes i Puig, per enrajolar i canviar una finestra a la cuina. Baixada del Sindicat.

Establiment ESA, per col·locar un rètol lluminós. Ctra. de Tàrrega.

Francesc Castro Vega i Esposa, connexió a la xarxa de clavegueres. C. de Pompeu Fabra.

Josep Cahelles i Ripoll, per pintar la façana de la casa. Pça. de l'Om.

Lluís Pons i Serra, per arreglar la vorera de la casa. Raval de Puigverd.

Jesusa Pou i Golet, per enrajolar habitacions a la casa. C. Costa dels Dipòsits.

Ignasi Villalta i Gilibert, reparar desguàs i canviar un bastiment. C. de l'Aspi.

Ramon Bernaus i Solé, per un gual permanent. C. de l'Aspi.

Josep Bertran i Porta, per enrajolar una habitació. C. de St. Joan.

Mateu Escolà i Pasqual, per connexió d'aigua potable. Costa de la Fassina.

Germans Garcia Prieto, per engrandir el terrat. C. de l'Institut.

Teresa Barberà i Cots, per reparar un sostre i enrajolar dues habitacions. C. Castell.

NÍNIXOLS CEMENTIRI

Enric Font i Badia, nínxols núms. 71 i 72. Galeria Ntra. Sra. de Montserrat.

Cristòfol Zurita i Olmo, i Esposa, nínxol núm. 73. Galeria Ntra. Sra. de Montserrat.

Jaume Pampalona i Peralba, nínxols núms. 74 i 75. Ntra. Sra. de Montserrat.

Som a Riella

HISTÒRIES DE VORA LA FINESTRA

L'Elam Marxapeu i Golondrino

per Guillem Viladot

Aquest que ara passa, Urc, és l'Elam Marxapeu i Golondrino. El nom li posà el seu oncle, que es deia Pàleg, i que era molt avesat a llegir l'Antic Testament, o Història Sagrada. L'Elam, era oficinista de l'antiga Campsa, la companyia monopolitzadora dels petrolis. Com que hi feia una feina més aviat tediosa, que consistia a saber els litres de combustible que sortien cada dia d'una colla de factories, aprofitava les hores lliures per empaitar alguna veïna. Aquesta no era una ocupació que la trobés gaire gratificant, i es dedicà a la pintura. De primer es matriculà en una escola d'arts plàstiques, si bé aviat ho deixà córrer i engegà al dret, sense fer cas de cap precepte ni persona. Al principi les seves pintures eren còpies de postes de sol, cistells de fruites o el pit d'alguna veïna que havia estat amiga íntima. Aviat va veure que això d'imitar les coses que ja existien no té cap sentit, i, bastant desorientat, féu un viatge a París aprofitant unes vacances. De tornada, amb un defici molt fort, es dedicà a pintar abstracte. Què bé que s'hi trobava! Quan va tenir una cinquantena de quadres féu una exposició; com que ningú no li comprava res, una nit que no podia dormir va tenir la gran idea: comprar-se ell mateix tota l'exposició. Els diaris donaren la notícia: L'Elam Marxapeu ha aconseguit un èxit tan gran de vendes que molta gent, en assabentar-se que tota la mostra havia estat comprada no paraven d'admirar, si bé ningú no s'arriscava a fer encàrrecs. Al cap d'un any, l'Elam muntà una segona exposició. Tampoc ningú no li comprà res, i va recórrer al mateix procediment. És clar, com que els quadres

estaven tassats a preus més aviat alts, l'Elam es trobà amb molts diners a la butxaca. De seguida s'adonà que havia descobert la gran mina, i per sempre més es comprà els seus propis quadres. I els diaris no paraven de celebrar-ho, i fins i tot el suplement d'un li dedicà un gran reportatge. La tercera mostra que muntà, el mateix dia de la inauguració totes les obres portaven el cartellet de "venut". La molta gent que hi féu cap, se sentia decebuda, perquè una colla en volia comprar. A partir d'aquest dia, els encàrrecs van ploure en quantitat. L'Elam, però, aviat s'adonà que pintar per l'altra gent constituïa una mena d'adulteració del propi desig. Quan va tenir tots els encàrrecs enllestits, en féu una exposició i, és clar, cada peça portava la indicació de venuda. Com que els propietaris de cadascuna en confessaven la pertinença, la resta dels assistents escridassaren l'autor dient-li que no hi havia dret, i que les coses s'havien de fer perquè tothom hi pogués tenir accés. L'advertiment no li va caure a terra, i l'exposició següent, que era de grans formats i d'uns colors molt llampants, s'obrí amb molta gent invitada. Es pot dir que hi van haver bufetades per entrar. Els que primer ho aconseguiren van ser els que van tenir opció de compra. En un sol vespre, es va vendre tot a uns preus que tothom trobava altíssims però tothom satisfesia a gust. Aquelles vendes, i les de l'anterior mostra, li van permetre de tornar, amb escreix, els diners que els seu sogre li havia deixat per muntar-s'ho d'aquella manera.